

የማሳሌተ ጽጌ ትርጉምና ታሪክ

በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተክርስቲያን
ሊቃውንት ጉባኤ የታየ እና የተመረመረ
ክፍል ሦስት ሁለተኛ እትም

አባእኩ ለኪ ስብሐተ ተአምር
“ማርያም ሆይ ድንቅ ተአምር ያለበት
ምስጋናን አቀረብኩልሽ” ገጽ 51

ትርጉም ሊቀ ጠበብት አስራደ ባያብል ሰኔ 21 ቀን ጳጉሜ (2005) 9.ም
አዘጋጅ ይርጋለም ወሰኑ አዲስ አበባ

የማኅሌተ ጸጌ ትርጉምና ታሪክ።

ክፍል ሦስት

ሁለተኛ እትም

አባእኩ ለኪ ስብሐተ ተአምር

“ማርያም ሆይ ድንቅ ተአምር ያለበት

ምስጋናን አቀረብኩልሽ”

ገጽ 51

ትርጉም ሊቀ ጠበብት አስራደ ባያብል

አዘጋጅ ይርጋለም ወሰኑ

ዓለም አታሚዎች ታተሙ

አዲስ አበባ

ሰኔ 21 ቀን

፳፻፮ (2005) ዓ.ም።

ያለ ተርጓሚውና ያለ አዘጋጁ ፈቃድ፣ መልሶ ማሳተምና ማባዛት፣ በሕግ የተከለከለ ነው።

መግለጫ

ማኅራት ጽን በተባለ መጽሐፍ ውስጥ በሚገኙ የገእዝ ስንኞች ላይ አልፎ አልፎ የንባብ ልዩነት ይታያል። ይህም የቃላት ልዩነት እንጂ የትርጉም፣ የምሥጢርና የታሪክ ልዩነት የለም፤ የመጽሐፍ አዘጋጃጅትም በበአታ (በታች ቤት) የሚባለውን ቀለም እያስቀደመ፣ በግምጃ ቤት (በላይ ቤት እና በተለያዩ አድባራት የሚባለውን ቀለም) ደግሞ፣ በቅንፍ በቅንፍ እያደረገ የተዘጋጀ መሆኑን ከወዲሁ እንጠቁማለን። «ለምሳሌ» ገጽ 6 ጠቢብኪ (ጠቢብሰ) የሚለውን ከተራ ቍጥር (103) 3ኛውን ስንኝ መመልከትና ሁሉንም በዚህ መረዳት ይቻላል።

አድራሻ፡- ☎ 09 21 64 64 29
09 13 28 83 74
የሕይወትዎ ማስታወሻ !!

ከ.....
ለ.....
ቀን..... ዓ.ም.....

መታሰቢያነቱ

«በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ-ክርስቲያን ለትርጓሜ መጻሕፍት፣ ለቅኔ፣ ለአምስቱ ፀዋተወ ዜማ መምህራን፣ ለሰብከተ ወንጌል፣ ለሰባክያነ ወንጌል እና ለኢ/ኦ/ተ/ቤ/ክ/ሰ/ት/ቤ-ቶች ይሁንልን።»

ምስጋና

- ይህ መጽሐፍ፣ ለቤተ-ክርስቲያን አስፈላጊ መሆኑን አምናበት ለሥራው ቅድሚያ በመስጠት፣ በሊቃውንት ጉባኤ እንዲመረመር ላደረገ ለመንበረ ፓትርያርክ ጠቅላይ ጽ/ቤት፣
- መጽሐፉን፣ በተደጋጋሚ መርምሮና አስተካክሎ ለጎትመት እንዲበቃ ላደረገ፣ ለኢ/ኦ/ተ/ቤ/ክርስቲያን ሊቃውንት ጉባኤ፣
- መጽሐፉን፣ በግል ተመልክተውና ሊያዩትም ይገባል፣ ብለው ላመኑባቸው ሊቃውንት፣ ላስመረመሩ፣ ለዶ/ር አባ ኃይለ ማርያም መለሰ በኢ/ኦ/ተ/ቤ/ክርስቲያን ጠቅላይ ቤተክህነት የሰብከተ ወንጌል መምሪያ ዋና ኃላፊ፣
- ጊዜውን መሥዋዕት አድርጎ፣ መጽሐፉን መርምሮ ለጎትመት እንዲበቃ ላደረገ በኢ/ኦ/ተ/ቤ/ክርስቲያን በሰ/ት/ቤ-ቶች ማደራጃ መምሪያ ለማኅበረ ቅዱሳን፣ መጻሕፍት ምርመራ ክፍል፣ በኮምፒዩተር ጽሑፍ ለተባበሩን እኅቶች፡-
- ለወ/ሮ አቡና ታክለ (ወለተ ማርያም) ከወሎ ላስታ ላሲባላ፣
- በጽሑፍ ደረጃ ደከመኝ ሰለቸኝ ሳትል ክፍል ሁለትን እና ክፍል ሦስትን ለጎትመት ላበቃች ወጣት እመቤት ደምሰው ከአዲስ አበባ ደብረ ገሊላ አማኑኤል ካቴድራል
- ለወጣት ትርሐስ ሺሻይ (ወለተ መስቀል) ከምዕራብ ትግራይ ሽሬ እንደሥላሴ ከተማ፣ በተለይም ይህ መጽሐፍ፣ ለጎትመት እስከበቃበት ድረስ የኮምፒዩተር ሙሉ እገዛ ላደረጉልን ለአቶ አካሉ ቢረዳ (ወልደ ጊዮርጊስ እና) ለባለቤታቸው ለወ/ሮ ፀሐይ ወልደ ሐዋርያት (ወለተ መስቀል) ከጉራጌ ምሁር፣
- ለሻምበል መንግሥቱ ለገሰ ከጅጅጋ፣ በጠቅላላ በተለያዩ መልኩ ለረዱን ሁሉ እግዚአብሔር አምላክ መልካም ጤናና ረጅም ዕድሜን ይስጥልን።

ትርጉም፡ ሊቀ ጠባብት አስራደ ባዮብል፣
አዘጋጅ፡ ይርጋለም ወሰኑ።

1. ልብስና ወንበር፣ ደግና ክፉን ስለመለየታቸው.....	7
2. በወላጆቹ ቤት (15) ዓመት ሲኖር ያልታወቀ ሙሽራ.....	8
3. መንግሥቱን ንቆ የመነነው ድንግል ንጉሥ.....	9
4. በሞት የተለወጠ (በሃይማኖት ጽናት የተገኘ) የክህነት መዓዛ.....	10
5. እመቤታችን ከጎፍረትና ከጭንቅ እንደምትታደግ.....	12
6. የተቀበረ ወርቅ ጌታውን ስለ ማቃጠሉ.....	14
7. የአውሎጊስ ነፍስና የዳንኤል ስቅለት.....	18
8. በእመቤታችን ቃል ኪዳን ስምዖን ስለመዳኑ.....	20
9. መብራትን አጥፍቶ ሲገረፍ ስላለቀሰ ሰይጣን.....	21
10. እስራኤል በልብሳቸው ጫፍ ስለ አደረጉት ምልክት.....	22
11. የአውራ ዓይኑን የሚወጋ ዕንቁሽን በመስቀል ምልክት ሃዩብኝ ለምን አለ?.....	22
12. ሐዋርያትና በሲኦል የነበሩ ነፍሳት መቼ ተጠምቀው ነው! ሥጋውንና ደሙን የተቀበሉ?.....	27
13. ከሥዕል ጡቶች የፈለቀው ዘይትና ሜርን.....	28
14. ጥምቀት ወደ ኢትዮጵያ እንዴትና መቼ መጣች?.....	28
15. የእመቤታችን ሥዕል በጼዴንያ ድምጽ ማሰማት	30
16. ከተቈረጠችው ሥዕል የተሰማው ድምጽ.....	31
17. የእመቤታችን ሥዕል፣ በንብ ቀፎ ውስጥ ስለመታየቷ.....	33
18. ዮሐንስ፣ ዳንኤልና አፈወርቅ እንዴት ተባለ?.....	36

19. ምድራዊው፣ ሰማያዊውን ስለ መርዳቱ.....	39
20. የሞቱና ያልሞቱ ሰዎች በዓይን ስለመተያየታቸው.....	40
21. አንበሳ ውሃን ስለመቅዳቱ.....	42
22. ሰይጣን ድንጋይን ስለ መሸከሙ.....	42
23. እመቤታችን በርግብ አምሳል በጊዮርጊስ ቤት.....	43
24. ቤተክርስቲያን ለመጀመሪያ ጊዜ በየት ተሠራች?.....	45
25. በዓለም የመጀመሪያው ጸሐፊ ማን ነበር?.....	46
26. እመቤታችንን የሕጻናት ምስጋናን አሰሚኝ ስለምን አለ?... ነው?.....	47
27. ጌታ የባረካቸው ሕጻናት ምን ሆኑ?.....	47
28. ጌታ የታቀፈው ሕጻን ስሙ ማነው?.....	48
29. አንበሳ መቃብሯን ስለ ቆፈረላት ደሃ.....	51
30. ፊደል መቼና በማን መጣ? ፊደል ማለትስ ምን ማለት ነው?.....	54
31. (22ቱ) አርእስተ አበው የሚባሉ ማን ማን ናቸው?.....	55
32. ፊደል ስለነበራቸው እና ስላልነበራቸው ቋንቋዎች.....	57
33. ቅዱስ ኤፍሬም የድንግል ማርያምን ውዳሴ መቼ ደረሰ?... ነው?.....	60
34. ዋቢ መጻሕፍት.....	62-64

፪-102 ኦ: ረዳኢተ ድኩማን ዘይረድኦኪ ኢተጎሥሢ፤
እመንበረ ላዕክኪ በምዕር ከመ ገፍታዕኪዮ ለወራሲ፤
ለገፍትዮ ፀርዮ ድንግል ኃይለ ዚኦኪ ልበሲ፤
ዘይሳለቅ ተአምረኪ እንዘ ሐሰተ ይራሲ፤
መፍትውኑ ከመ ይሕየው ከይሲ።

የሚረዳሽ የማትፈልገና የድኩማን ረዳት የሆንሽ ጽዮን የተባልሽ ድንግል ሆይ ኃይልሽን ልበሺ (ግለጪ) ተብሎ ትንቢት እንደተጻፈ ኢ.ሳ.52.1. ከአገልጋይሽ (ከደጉ ደቅስዮስ) ወንበር ላይ የተቀመጠ ወራሽን (ትዕቢተኛው ደቅስዮስን) በአንድ ጊዜ እንደገለበጥሽው ጠላቱ ሰይጣንን ለመገልበጥ ኃይልሽን ልበሺ (ተአምርሽን አሳዩ)፤ ተአምርሽን ውሸት ነው ብሎ በተአምርሽ የሚዘባበት ሰው ሔዋንን ያሳተ እባብ ነውና፤ (ዘፍ. 3 14-16፤ ኢ.ሳ.27.1-2) በሕይወት ሊኖር ይገባዋል??።

፫-103 ለተአምርኪ ማርያም ዓብድ ውእቱ ዘገደ፤
እስመ ገደፍኪዮ ሎቱ ወጽጌ ደመና ጎሊፎ (ጎለፎ)፤
ጠቢብኬ (ጠቢብሰ) ለተአምርኪ ዘአጽሐፎ (ዘጸሐፎ)፤
እንዘ እምጎቤኪ ነሢኦ ዕሤት ይሴፎ፤
ተዘኪሮ ለደቅስዮስ አጽፎ።

ማርያም ሆይ ተአምርሽን የናቀ ሰው ሰነፍ (አላዋቂ) ነው አንቺ እርሱን ጥለሽዋልና፤ የደመና አበባም (ተድላ ደስታ) አልፎበታልና (አልፎታልና) ደቅስዮስ ከአንቺ ዘንድ ያገኘውን ዋጋ አገኛለሁ ብሎ አስቦ የሚታመን እና ተአምርሽን ያስጻፈው ግን ብልህ ነው! (ጠቢብሰ ተአምርሽን የጻፈ ነው)።

፬-104 ሶበ ጸሐፊ ደቅስዮስ ተአምረኪ ቅዱስ፤
መንበረ ወአፅፈ ዕሤተ ጸማሁ ወረሰ፤
ማርያም ድንግል ዘታብዕሊ ጽኑስ፤
ዓስበ ማኅሌትዮ አቅመ ልብዮ ጎሠሠ፤
ጸግውኒ አትሮንሰ ወጽጉዮ ልብሰ።

(1) ዲያብሎስን፤ ከአራዊት ሁሉ ይልቅ ተንኩለኛ እና ዘፍ.3.1-3 መርዝ በጥርሱ ያለው ከይሲ (እባብ) ጥብ.16.10 በተባለው አውራ ስም ማን ጠራው? →

ደሃውን ባዕለጸጋ (ኃጥኡን ባለ ተስፋ) የምታደርገ ድንግል ማርያም ሆይ ደቅስዮስ፤ ልዩ ተአምርሽን በጻፈ ጊዜ የድካሙ ዋጋ (የጽድቅና የክብር መገለጫ) የሆነ ልብስንና ወንበርን አገኘ ልቡናዬ በፈለገ መጠንም የምስጋናዬ ዋጋ የሆነ ወንበርንና አበባ የመሰለ ልብስን ስጪኝ፤ (በምድር በረከትን ሰጥተሽ የጻድቃን ርስታቸው የሆነች መንግሥተ ሰማያትን አድዩኝ)። በተራ ቍጥር 102፤ 103 እና 104 ያሉ ታሪኮች የአንድ ተአምር ታሪኮች ስለሆኑ ታሪካቸው በዚህ በተራ ቍጥር 104 ላይ ተካቷል።

ልብስና ወንበር ደግና ክፉን ስለመለየታቸው

(ኃሪክ) ጥልጥልዮ በምትባል አገር በእመቤታችን ስም በተሠራች ቤተ ክርስቲያን በቅንነት የሚያገለግልና ስሙ ደቅስዮስ የሚባል ደግ ኤጲስቆጶስ ነበር፤ እመቤታችንም ከመውደዱ የተነሣ ተአምሯን የሚናገር መጽሐፍን ሁሉ ከየአገሩ ሰበሰበ እመቤታችንም ተገልጻ፤ መጽሐፍን ይዛ አይቶ ደስ አለው፤ እሷም የአገልግሎትህን ዋጋ እስጥሃለሁ ብላ ማንም ያልለበሳት ልብስና ማንም ያልተቀመጠባት ወንበርን ሰጠችው፤ ልብሷንም ማንም ሊለብሳትና በወንበሯ ማንም ሊቀመጥባት አይችልም ከአለችው በኋላ ከእሱ ተሠወረች። ይህ ደጉ ደቅስዮስም ከዚህ ዓለም በሞት ሲለይ ሌላ ደቅስዮስ ተሾመና በትዕቢት ተነሳስቶ እኔም እንደ እርሱ ኤጲስቆጶስ ነኝና ልብሷንም ልልበስ፤ በወንበሯም ልቀመጥ ብሎ ልብሷን ሰብሶ በወንበሯ ላይ ሲቀመጥ፤ መታበይን (ኩራትን) የሚንከባከባት ሰው፤ እሳትን ያነድዳታል (ኃጢአትን ያበዛታል) ብሎ መጽሐፍ እንደተናገረ ሲራ.28.11-13. ከቤተ ክርስቲያን በመጡ በምእመናን ፊት ከወንበሯ ላይ ተገልብጦ ሞተ (የታጎሣሥ 29 ቀን መጽሐፈ ስንክሳር እና 1ኛ ተአምረ ማርያም)።

(2) ዲያብሎስ፤ አጻም በገነት ሳለ የሰማይና የምድር ንጉሥ አጻም ሆይ ሲለው አጻም፤ ከንቱ ውዳሴን ባለመቀበል ስምህ ከይሲ (እባብ) ይሁን ብሎ ጠራው፤ (የዓርብ መጽሐፈ እክሲማሮስ ክፍል አራት)።

፫፮፡-105 ለተአምርኪ ማርያም ኃጥእ ውእቱ ዘአስተቶ፤

ከመ ስብሐቲሁ ኢይርአይ እስመ ጽጌኪ አእተቶ፤

ለተአምርኪለ እንዘ ይነግር ረድኤቶ፤

ቦ ዘፈለሰ ኅዲጎ ብእሲቶ፤

ወቦ ገዳመ ዘተግሕሠ (ዘወፈረ) መኒኖ መንግሥቶ።

ማርያም ሆይ ተአምርሽን ያቃለለ ሰው ኃጥእ (በደለኛ) ነው የጌትነቱን ክብር እንዳይይ ልጅሽ አስወግዶታልና። ነገር ግን የተአምርሽን ኢጋሻርነት እየነገረ ሚስቱን ትቶ የመነነ አለ (ካበረ)፤ መንግሥቱንም ንቆ ወደ ገዳም የገባ አለ።

በወላጆቹ ቤት (15) ዓመት ሲኖር ያልታወቀ ሙሽራ

(ታሪክ) ቍስጥንጥንያ በምትባል አገር የነገሠ ቴዎዶሶስ፤ ሚስቱም ማርኬዛ (መርኬዛ)፤ ጌታን የሚፈሩ ሲሆኑ ልጅ አልነበራቸውምና፤ ኢየሩሳሌም ሄደው ተስለው ልጅ ወለዱ፤ ስሙንም አብደል መሲሐ ብለው ጠሩት ትርጉሙም ገብረ ክርስቶስ (የክርስቶስ አገልጋይ) ማለት ነው የቤተ ክርስቲያንን ትምህርት አስተምረው በተወለደ (በ20) ዓመቱ የሮሜን ንጉሥ ልጅ እንደ ሥርዓቱ አጋቡት መንፈቀ ሌሊት ሲሆንም የሙሽራዋን እጅ ይዞ ነስምን በአሐዱ አምላክ (በአንድ አምላክ እናምናለን) የሚለውን የሃይማኖት ጸሎት እስከ መጨረሻው ጸልዮ እና ጌታ ከአንቺ ጋር ይሁን ከሰይጣንም ሥራ ያድንሽ ብሎ ተሰናብቷት አርማንያ ወደምትባል አገር ሄዶ በእመቤታችን ስም በተሠራች ቤተ ክርስቲያን ጥግ በሰንበት ቀን ብቻ እህልና ውሃ እየቀመሰ በጸምና በጸሎት እየተጋደለ (15) ዓመት ኖረ ከዚህ በኋላም ይህ ወጣት በወላጆቹ ቤት ልጃቸው እንደሆነ ሳይታወቅ (15) ዓመት ኖሮ በጠቅላላ (ከ30(ዓመት ተጋድሎ በኋላ ጥቅምት (14) ቀን በተወለደ (በ50) ዓመቱ ዐረፈ (የጥቅምት 14 ቀን መጽሐፈ ስንክሳር እና 170 ተአምር)።

(3) ትዕቢት ከአለች ዘንድ ወርደት አለችና፤ ልጅ ሆይ በባለእንጅራህ ላይ ልቡናህን አታኩራ መጽ.ጦቢ.4.13-14።

መንግሥቱን ንቆ የመነነው ድንግል ንጉሥ

በሮም አገር ስሙ ማርቆስ የሚባል ደግና ድንግል ንጉሥ ነበር በመልካም ሥነ ምግባርና በሃይማኖት ጸንቶ (10) ዓመትን ከፈጸመ በኋላ የሮም መኳንንት ሴትን እንዲያገባ ለመነት ንጉሡም ለእመቤታችን እስክነግራት ድረስ (ለ7) ቀን ያህል ታገሠኝ አላቸውና በእመቤታችን ሥዕል ፊት ቆሞ ሲጸልይ የሥዕሏን ብርሃን አይቶ እያደነቀ ሳለ ንጉሥ ሆይ ይህ ዓለም ለአንተ አይደለም እናንተስ አስቀድማችሁ የጌታን መንግሥቱንና ጽድቁን ፈልጉ ተብሎ እንደተጸፈ (ማቴ 6. 33) ሰማያዊ መንግሥትን መርምሮ እንቺ አለችው። ንጉሡም በዚህ ምክንያት ማንም ሰው ሳያየው ምድራዊ መንግሥቱን ንቆ ሰማያዊ መንግሥትን ወደሚወርስባት ቶርማቅ ወደ ምትባል ገዳም ሄዶ (60) ዓመት በጸምና በጸሎት ተወስኖ ኖሯል የሰኔ (29) ቀን መጽሐፈ ስንክሳር እና 201 ተአምረ ማርያም። የኢትዮጵያ ንጉሥ አፄ ካሌብም እንደ ንጉሥ ማርቆስ መንና ወደ ገዳም ሄዶ (12) ዓመት በጸምና በጸሎት ተወስኖ ኖሮ በ538 ዓ.ም ግንቦት (20) ቀን በክብር ዐርፏል (147 ተአምረ ኢየሱስ እና 255 ተአምረ ማርያም) ።

፫፯፡-106 ተአምርኪ መጽሐፈ ጽጌ በጎቤየ ክቡር፤

ከመ ወንጌሉ ቅዱስ ለሕፃንኪ ፍቁር፤

ጽላተ ኦሪት ማርያም ጸዋሪተ ትእዛዝ ዐሥር፤

እምይደቅ እምቃልኪ አሐዱ ነገር፤

ይቀልል ኅልፈቶሙ ለሰማይ ወምድር።

ዐሥሩ ትእዛዛት የተጻፉባት የኦሪት ጽላት ዘጸ.31.18 ምሳሌ የሆንሽ ማርያም ሆይ ተወዳጅ እንደሆነ እንደ ልጅሽ ቅዱስ ወንጌል፤ ደስ የሚያለኝ ታሪክን የያዘ ተአምርሽ በእኔ ዘንድ የከበረ ነው፤ ከቃልሽም አንዱ ነገር ከሚወድቅ የሰማይና የምድር ማለፍ ይቀላል። ቅዱስ ሉቃስ (ከ72ቱ) አርድአት አንዱና የድንግልና ሕይወት የነበረው፤ የሥዕልና የሕክምና ባለሙያ ሲሆን ፤ ከአራቱ ወንጌል አንዱን ወንጌልና

(4) ብዙ ሰዎችን የልቡናቸው ትዕቢት በመከራ ጥሏቸዋልና፤ የትዕቢትን ነገር እንዳትናገር እወቅ ሲራ 3.23፤ 35.12።

የሐዋርያት ሥራ የተባለውን መጽሐፍ ጽፎ በተወለደ (በ84) ዓመቱ በ68 ዓ.ም ጥቅምት (22) ቀን ያረፈ የክርስቶስ አገልጋይ ነበር ሉቃ. 1. 1-5፤ የሐዋ. 1. 1-3፤ ቁጥ 4.14 ገድለ ሐዋርያትና የጥቅምት (22) ቀን መጽሐፈ ስንክሳር።

(ሙሴ ጽላትን ከጌታ የተቀበለ ዓለም በተፈጠረ በ3844 ዓመት ነው) ዘጸ 31.18።

፫፮፡-107 ተአምርኪ መጽሐፈ ባሕርይ ዘአፀወ ቀዳሚ፤

አፈ ዕጉሥታር አርዌ መምህረ አይሁድ ወአረሚ፤

መዓዛ ጽጌያት ጥዕምት እምዒና ልብሱ ለአበ ብንያሚ፤ (ለአባ ብንያሚ)፤

ለፀርኪ መሪረ አፍ ወምሉአ መርገም ሳሚ፤

በተአምርኪ ማርያም ልሳና ከብሕራሚ።

ማርያም ሆይ አምላክ ሰው ሆነ፤ ሰው አምላክ ሆነ የሚለውን ነገረ ሥጋዊ (የአምላክ እናት መሆንን) ማቴ.1.22-24፤ ዮሐ.1.14-15፤ ክዶ አንደበቱ እንደ እጌት የመረረ የአይሁድና የአረማውያን መምህር የሆነ የንስጥሮስ አንደበትን አስቀድሞ የዘጋ ተአምርኸ፤ ብንያሚን በሚባል ካህን አባት ሕመም ምክንያት ከተገኘ ከአባ ብንያሚን የልብስ መዓዛ ይልቅ፤ እንደ አበባ መዓዛ የጣፈጠ (ደስ የሚያሰኝ) ነው። አንደበቱ መራራ የሆነና ሳሚ እንደሚባለው ሰውም፤ 2ኛ ሳሙ. 16፥5-15. እርግማንን የተሞላና የተአምርኸን ጠላት በተአምርኸ አንደበቱን ዝጊ (ዲዳ አድርጊ)።

በሞት የተሰወጠ (በሃይማኖት ጽናት የተገኘ) የክህነት መዓዛ

(ታሪክ) በግብጽ ደቡብ ቱና በሚባል አገር የቤተ መቅደስን ሥርዓት አውቆ፤ ክህነቱንም ጠብቆ የሚኖር ብንያሚን የሚባል አንድ ካህን ነበር ከዕለታት አንድ ቀን ቤተ መቅደስ ገብቶ ልብስ ተክህኖ ከለበሰ በኋላ አባትህ ታሞ ሊሞት ቀርቧልና እርሱን (አንተን) አምጡልኝ ብሏል ቢሉት፤ ቀሲስ ብንያሚን ግን የቀርባኑን ሥርዓት ሳልፈጽም ልብስ ተክህኖውን አላወልቅም፤ እግዚአብሔር ከፈቀደ ሳይሞት ይቆያል፤ ካልፈቀደ ግን ጌታ እንደ ወደደ ይሁን ብሎ የእግዚአብሔርን ሥርዓት ፈጸመ። በዚህ ምክንያትም የአባ

(5) የሰነፎች ምላስ ስንፍናን ይራገራል፤ የጠቢባን ምላስ ግን አውቀትን ትዘራለች ምላ 15.2-7።

ብንያሚን ክህነት፤ እንደ መልክጼዴቅ ክህነት የተባረከ ሆኖ፤ ዘፍ.14.18-20፤ መዝ.109.4፤ ዕብ.7.16-18. ልብሱ እጅግ ልዩ መዓዛ የነበረው ካህን ነበር (የሐምሌ (1) ቀን መጽሐፈ ስንክሳር)። (ጥቅስ) አንትሙስ ከመ እብነ ሕይወት ተሐነፁ ቤቶ ለመንፈስ ቅዱስ፤ “እናንተስ ለእግዚአብሔር ደስ የሚያሰኝ መንፈሳዊ መሥዋዕትን ታቀርቡ ዘንድ ቅዱሳን ካህናት እንድትሆኑ፤ የመዓዘን ራስ ሆኖ እንደከበረ ድንጋይ መዝ.117.22. መንፈሳዊ ቤትን ለመሆን ተሠሩ” የሚለውን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ቃል 1ኛ.ጴጥ.2.6 በሥርዓቱ ከፈጸመ ከካህኑ ከብንያሚን ልብስ ተክህኖ ልዩ ተአምር ታየ ይህንንም ቃል ቅዱስ ያፊድ ዝማራ በተባለ ድርሰቱ ወስዶታል።

፫፮፡-108 ተአምርኪ መጽሐፈ ሕይወት እሞት ዳግም፤

ምዕዳወ ሲኦል ወሞት ዘውእቱ ገሀነም፤

ታሕይወኒ ቦቱ ሕይወተ ኩሉ ዓለም፤

ተማሕጸንኩ ለጽጌ ከርሥኪ ጊዜ ረከቦ ሕማም፤

በዘአገቱኪ ሰቆቃው ወአንብዕ መስጥም።

የዓለም መድኅኒት የሆንኪ ማርያም ሆይ የሲኦልና የሞት መሸጋገሪያ በሆነውና ሕይወት (የሥላሴ ፈቃድ) ባለበት ተአምርኸ፤ ዳግም (ሁለተኛ) ሞት ከተባለው ከገሃነም ሞት፤ ራእ. 20.11-15. ታድኝኚ ዘንድ የማሕፀንኸ ፍሬ የሆነ ልጅኸን መከራ በአገኘው ጊዘ በከበቡኸ ልቅሶና በሚያሰጥም ዕንባ ተማጸንኩ።

፫፱፡-109 መልዕ ተአምርኪ ኩሎ መካነ፤

አድባረኒ በሥነ ጽጌሁ ከደነ፤

ማርያም ፍሥሐ ዘታረስዒ (ዘትሥዕሪ) ኅዘነ፤

በከመ አውጸእኪ እምከርሠ እመ ምኒት ሕፃነ፤

እሞተ ኃጢአት ነፍስየ አውፅኢ ፍጡነ።

ኅዘንን ሸረሽ (አስረስተሽ)፤ ደስታን የምትሰጪ ማርያም ሆ፤ ተአምርኸ፤ ቦታውን ሁሉ ሞላ፤ ተራራዎችንም በአበባው ውብ ሸፈነ፤ ከእመምኔትዋ (የሴቶች ገዳም አለቃ ከሆነች) ማሕፀን ሕፃኑ እንደአወጣሽ ነፍሴን ከኃጢአት ሞት ፈጥነሽ አውጪ።

(6) ጠቢብ (አዋቂ) ንጉሥ፤ ሰራዊቱን ይመክራል፤ ሥርዓትንም ይሠራል ሲራ 10.1-2።

እመቤታችን ከጎፍረትና ከጭንቅ እንደምትታደግ

(ታሪክ) ቀርጫሎስ በሚባል ገዳም እመቤታችንን የምትወድ ሰፍያ የምትባል እመምኔት (የሴቶች ገዳም አስተዳዳሪ) ነበረች በገዳሙ ውስጥ በድንግልና ለሚኖሩ ብዙ የሴት መነኮሳትም የቀኖናን ሥርዓት ታስተምራቸውና ትመክራቸው ነበር። እነርሱ ግን ይጠሏትና ከሹመቷ የምትሻርበትን፣ ከቤተ ክርስቲያን የምትባረርበትን ምክንያትም ይፈልጉባት ነበር። ከዚህ በኋላም በእመምኔትዋ ላይ ርኩስ መንፈስ አደረባትና ገዳሙን ከሚያገለግለው አንድ ጎልማሳ ፀነሰች። መነኮሳዪያቱም (ከ512-538 ዓ.ም) የአንጾኪያ ኤጲስቆጶስ ከነበረው ከአባ ሳዊርስ ዘንድ እንደ ከሰሷት ተረዳችና ወደ ቤተ ክርስቲያን ሄዳ በእመቤታችን ሥዕል ፊት ቆማ እየሰገደች በማሕፀኔ ያለውን ችግር አቃልሏል እያለች ጸለየች። እመቤታችንም ከማሕፀኗ ያለውን ችግር አቃለላችላት። ነገር ግን ሕጻኑን የወተት ላሞች ላሉት ፊሊኒክስ ለሚባል ሰው ያሳድገው ዘንድ ስጡት ብላ ሁለት የብርሃን መላእክትን አዘዘች መላእክትም የታዘዙትን ፈጸሙ። ከእንቅልፏም ብትነቃ ምንም አይነት የፅንሰ ምልክት ፈጽሞ የሌለባት መሆኑን ስትረዳ ተደሰተች። ከሳሾቿም በቀጠሮው ቀን ቢመረምሯት የፅንሰ ምልክትን አላገኘም። ነገር ግን እመምኔቷ እመቤታችን ያደረገችላትን ተአምር ለአባ ሳዊርስ ብቻ ነገረች። እርሱም እጅግ ተደነቀ ሕጻኑም አደገ። ወደገዳምም ገብቶ ተምሮ ኤጲስቆጶስ ሳዊርስ ከዐረፈ በኋላ በእርሱ ፈንታ ሾሙትና ባለ ዘመኑ ሁሉ ቤተ ክርስቲያንን ሲያገለግል ኖረ (297 ተአምረ ማርያም)።

፫፲:-110 ምንተ ያሠልጥ ደመ ዚአየ እመ ወረድኩ ውስተ ሙስና፣ መሬትነ ይነግር ዘተአምርኪ ዜና፣ ወስክኒ ሊተ ዓመተ ሕይወት ወጥዒና፣ መዓዛ ፍቅርኪ ዘይመሥጥ ጎሊና፣ እግዝእትየ ጽጌሃ ለሐና።

(7) ጠቢባን ነን የሚሉ ሰዎች ሐሳባቸው ከንቱ እንደሆነ እግዚአብሔር ያውቃል መዝ. 93.11።

የፍቅርሽ መዓዛ ጎሊናን የሚመሥጥ የሐና አበባዋ (ደስታዋ) እመቤቱ ማርያም ሆይ አባትሽ ዳዊት ሞቼ ወደ መቃብር ብወርድ የእኔ ደም ምን ግዳጅ ይፈጽምልሃል? መቃብር ሥጋውን አበላኝ፣ ደሙን አጠጣኝ ብሎ ያመሰግንሃልን? ብሎ የነቢያት ደም ሁሉ ዓለምን አለማዳትን ለእግዚአብሔር እንደተናገረ ሁሉ መዝ.29.9 እኔ ሞቼ ወደ ጥፋት ብወርድ የእኔ ደም ምን ግዳጅ ይፈጽማል? መሬትሰ የተአምርሽን ዜና ይናገራልን ሕይወት የሆነ የጤና ዘመንን ጨምራልኝ።

፫፲፩:-111 መኑ በመቃብር ዘይሴብሐ ለልዑል፣ ዓቢየ ትእምርት (ትምህርት) ሲራክ በከመ ይነግር ወይብል፣ ጸግውኒ ድንግል ኑጋ መዋዕል፣ ከመ እሰብሕ ተአምረኪ በማኅሌተ ጽጌ ዘክል፣ እስመ ተነደፍኩ ለፍቅርኪ በሐፀ ስሐል።

በትንቢቱ (በመንፈሳዊ እውቀቱ) ከፍ ያለ ሲራክ ልዑል እግዚአብሔርን በመቃብር የሚያመሰግነው ማን ነው ብሎ እንደተናገረ፣ ሲራ.17.27-31፣ ድንግል ሆይ በተሳለ የፍቅርሽ ጦር ተነድፌአለሁና፣ እንደ እንኮይ ደስ በሚያሰኝና ማኅሌተ ጽጌ በተባለ ምስጋና፣ ተአምርሽን አመሰግን ዘንድ ረዥም ዕድሜን ስጭኝ። ሲራክ አባቱ አልዓዛር የሚባል ሲሆን፣ ትውልዱ ከነገደ ሌዊ ነው በነቢይነት የተነሳውም ከባቢሎን ምርኮ በኋላ ነው ሲራክ ማለት ጸሐፊ (መድኃኒት) ማለት ነው (የመጽሐፈ ሲራክ መግቢያ)። ሲራክን ትንቢቱ (መንፈሳዊ እውቀቱ) ከፍ ያለ ነው ያለኝውም ከነቢያት በኋላ ተነሥቶ ከነቢያት መዓርግ ደርሷልና ነው ሲራ 49.11።

፫፲፪:-112 ዘያምረኪ ማርያም ፍሬ ጽድቅ እፍረይ አሐደ፣ ወሕየው ለኪ እንዝ እንብር ዘዚአኪ ፈቃደ፣ ለመላእክተ ሞት ዘማዕረር እለ ይፀውሩ ማዕፀደ፣ በሊዮሙ እምስብሐትየ እስከ ይጸገ ውኑደ፣ ወይነ ተአምርየ ዘንተ ጎድጉ ገሚደ።

(8) የጽድቅ ማርያም ፍሬ ጽድቅ የሰማይና የምድር ፈጣሪ የሆነ እግዚአብሔር ብቻ ነው

ማርያም ሆይ ያንችን ፈቃድ እየፈጸምኩ ደስ የሚያሰኝሽ አንድ የጽድቅ ፍሬን አፍርቼ በሕይወት እኖር ዘንድ የመከር ማጭድን የሚይዙና የሞት መልእክተኞች የሆኑ አጋንንትን ከምስጋናዬ ጥቂትን እስኪያፈራ ድረስ የተአምራ ወይን የሆነ ይህን አገልጋዩን ተወ አትቁረጡ በያቸው።

፫፲፫፡-113 ውስተ አፀደ ወይን ዘበጋዲ ከመ ይጸጊ አስካል፤
ተአምረ ፍቅርኪ ይጸጊ በላዕሌየ ድንግል፤
ኢትመንንኒ ለጋጥእ ሤጠ ደመ ወልድኪ ቃል፤
ሰብእኒ መንኖ ንዋዩ ኢይክል፤
ዘተሣየጦ በወርቁ ዝተል።

ድንግል ሆይ የወይን ቦታ በሆነውና ጋዲ በሚባል አገር ያለ ወይን እንደሚያሰብ የፍቅርሽ ተአምር በኔ ላይ ያሰብ ዘንድ ቃል የሚባል ልጅሽ ዮሐ.1.1 ከጎኑ በፈሰሰ ደሙ የገዛኝ ኃጢአተኛ የሆንኩ እኔን አትናቂኝ፤ 1ኛ ጴጥ.1.18. ሰው እንኳ በሚዝግና በሚበላሽ ወርቁ (በገንዘቡ) የገዛውን ዕቃ አይንቅም ማቴ.6.19-22።

የተቀበረ ወርቅ ጌታውን ስለ ማቃጠሉ

(ታሪክ) ያን ጊዜ ቅድስት ሥላሴ መንፈሳዊ ትምህርት ቤት፣ ዛሬ ግን ቅድስት ሥላሴ መንፈሳዊ ኮሌጅ በተባለው ትምህርት ቤት፣ በአክሊሊ ብርሃን ወልደ ቂርቆስ ተዘጋጅቶ የጠቅላይ ቤተክህነት ጽ/ቤት መጋቢት (24) ቀን (1943) ዓ.ም በትንሣኤ ዘጉባኤ ማተሚያ ቤት ያሳተመውና መርሐ ልቡና የተባለ መጽሐፍ፣ ዩርማኑስ እና ጳላድዮስ የሚባሉ ጸሐፊዎች እንደጻፉትና ታሪኩ ዜና አበው በተባለ መጽሐፍ እንደሚገኝ፣ ፍጹም ገንዘብ ወዳጅ የሆነ አንድ ሰው ነበር ይህ ሰውም አንድ ድስት ሙሉ ወርቅ ማለትም ወርቁን (ገንዘቡን) በአንድ የሸክላ እቃ ሞልቶ ከራስጌው (ከሚተኛበት አጠገብ) ምድሩን ዝቅ አድርጎ ቆፍሮ ቀብሮ ሲኖር፣ ከዕለታት አንድ ቀን ዘመዶቹን ጠርቶ ስሞት በዚህች ላይ ራሴን አድርጋችሁ ቅበሩኝ ብሏቸው

(9) ድንጋይን በመወርወር፣ አፈርንም በመበተን ንጉሥ ጻዊትን ይረገም የነበረ እና ከንጉሥ ሳኦል ቤተዘመድ የሆነ ሳሚ የሚባለው ሰው፣ 2ኛ.ሳሙ.16.5-14፣ በኢየሩሳሌም የቁም እስረኛ ሆኖ ከኖረ በኋላ መሐላን በማፍረስ በንጉሥ ሰሎሞን ተገደለ 1ኛ.ነገ.2.36-46።

ነበርና፣ ሲሞት ከዚያ ቀበሩት፣ በ3ኛው ቀንም እሳት ከመቃብሩ እየጨሰና እየነደደ ታየ ቆፍረው ቢያዩትም ወርቁ እሳት ሆኖ አቃጥሎትና ሌላ አካሉን ጨርሶ ራሱን (ጭንቅላቱን) ተያይዞት ተገኝቷል፤ ይህ ሰው ወርቁን (ገንዘቡን) ድስት በሚባል የሸክላ እቃ አኑሮ ተንተርሶት ይተኛ ነበርና፣ ባለድስት ለማለት በዓለ መቅዱት (ባለድስት) የሚል ቅጽል ስም ነበረው፣ ይህ ወርቅም በኃጢአት (በንፍገት) የተሰበሰበ ወርቅ ነበርና፣ ነዳያን ሊረዱበትና ቤተ ክርስቲያን ሊታነጽበት አይገባም ብለው ከባሕር ጥለውታልና። እናንተ ባለጠጎቹ! ስለሚደርስባችሁ ጭንቅ ዋይ ዋይ እያላችሁ አልቅሱ ሀብታችሁ ተበላሽቷል፣ ልብሳችሁም ብባል ተበልቷል፣ ወርቃችሁና ብራችሁም ዝጋል፣ ዝገቱም ምስክር ይሆንባቸዋል፤ ሥጋችሁንም እንደ እሳት ይበላል ብሎ ሐዋርያው ያዕቆብ የተናገረው ቃልም በዚህ ሰው ተፈጸመ ያዕ.5.2-4።

፫፲፬፡-114 ለመኑ አገዝኖ እመ ጠፋእኩ በከንቱ፤
በደመ ገቡሁ ጽጌኪ ዘተሣየጦኒ ሎቱ፤
መሐርኒ ድንግል ለመፍቀሬ ምሕረት (ለመፍቀሬ ሰብእ) ወላዲቱ፤
ምሕረትሰ ሕገ ልብኪ (ሕገ ወልድኪ) ውእቱ፤
ተአምርኪ ስምዕየ በዝንቱ (ለዝንቱ)።

ሰውን ለሚወድ እና የምሕረት ባለቤት ለሆነ ጌታ እናቱ የሆንሽ ድንግል ሆይ ራሱን ሠውቶ ልጅሽ ከጎኑ ባፈሰሰው ደሙ ቤዛ ሆኖኝ (ኤፌ.1.7-9) እኔ በከንቱ ብጠፋ ማንን አሳዝናለሁ? ማሪኝ፣ ይቅርም በዩኝ ምሕረትሰ (ይቅር ማለትስ) የልጅሽ (የልብሽ) ሕግ ነውና በዚህም (ለዚህም) ምስክራ ተአምርሽ ነው።

፫፲፭፡-115 ኢታሕምምኒ ማርያም የአክላኒ ዘቀዲሙ፤
ለጽጌ ከርሥኪ ንጹሕ ዘዲበ መስቀል ሕማሙ፤
እመ አተከዝኩኪ አንሰ በገቢረ ርስሐት ለለገሠሙ፤
ተአምረ ምሕረት ወፍትሕ ግበሪ ዳዕሙ፤
ለዘበደምየ ተቶስሐ ለወልድኪ ደሙ።

(10) ታላላቅ መርከቦች፣ ታናሽ በሆነ መቅዘፊያ ይመራሉ፣ ፈረሶችም በልገም ይገታሉ ያዕ.3.5-6።

ማርያም ሆይ ልጅሽ ቀድሞ በመስቀል ላይ የተቀበለው መከራ ይበቃኛል እኔ በየቀኑ ኃጢአትን በመሥራት ባሳዘንሽ የልጅሽ ደሙ ከደሜ ስለተቀላቀለ (በደሙ ለአዳነኝ) ለእኔ የይቅርታና የፍርድ ተአምርን አድርገልኝ እንጂ ለመከራ አሳልፈሽ አትሰጭኝ።

፪፲፮፡-116 ጎልዮ ጻዕረ ሞት ጸዋግ ያደነግጸ ለልብዮ፣
ከመ ይነግር ባሕቱ ተአምርኪ ተስፋዮ፣
በጸሐኪ ድንግል ጊዜ ዕረፍትዮ፣
ጽጌ ዕፀ ገነት ውግሪ (ገሪ) ላዕሌዮ ፣
በመዓዛሁ ትትመሠጥ ነፍስዮ።

ድንግል ሆይ ክፉ የሆነ የሞት ጸዕርን ማሰብ ልቤን ያስፈራዋልና፣ ተስፋዬ የሚሆን ተአምርሽ እንደሚናገር፣ ነፍሴ በመዓዛው ትነጠቅ ዘንድ በዕረፍቱ ጊዜ ደርሰሺ የገነት ዛፍ አበባን በላዬ ላይ ጣዬ (በገነት እኖር ዘንድ አድርገኝ)።

፪፲፯፡-117 ጽጌ ደንጎላ ዘቆላ ወአኮ ዘደደክ ፣
ዘጸገይኪ ጽጌ በማእከለ አይሁድ አሥዋክ ፣
ተአምረ ድጊን ማርያም ዘልማድኪ ምሒክ፣
መሐክኒ ለምእመንኪ እምጻዕሪ ኩነኔ ድሩክ፣
ተአምናትዮ ብኪ ኢይኩን በበክ።

የደጋ ያይደለ እንደ ቆላ የሱፍ አበባ በእሾቾች አይሁድ መካከል አበባን ያበብሽ፣ ልማድሽ ርኅራኄ የሆነ የመዳን ምልክት ማርያም ሆይ በአንቺ መታመኔ ከንቱ ሆኖ እንዳይቀር፣ ጽኑ ከሆነ የፍርድ ቅጣት ለምተማመንሽ ለእኔ ራሪልኝ።

(ሐተታ) አይሁድን በግብራቸው እሾህ ይላቸዋል (ሃይማኖተ አበው እትም ምዕ. 66.23)። እመቤታችንን በእሾህ መካከል አበባን ያበብሽ ማለቱም በምድረበዳ እሾህ እየወጋት በአበባ የተመሰለ ልጄን መጋ. 2.12 ይዛ ስለ ተሰደደች ነው።

(11) ለሰው ልጅ፣ የቃልና የንግግር መፍለቂያ፣ የሰው ስሜት (ሐሳብ) የሚገለጽበትና በአካል ትንሽ የሆነ አንደበት (ምላሽ) እሳት ነው ያዕ.3.5-6።

፪፲፰፡-118 ማርያም በሊዮ ለጽጌ ከርሥኪ በሐሩሪ ፀሐይ ዘመጽለው፣ ተዘኪረከ ወልድዮ ትእምርተ ንግደትዮ በድው፣ ለፍቁርዮ ጸግም እሞተ ሲኦል ሐይወ (ሐዬው)፣ እመስ ለሕይወት ኢኮነ ድልው፣ አንብዕዮ ቡ ለከንቱ ተክዕው።

ማርያም ሆይ በፀሐይ ሐሩር (በፀሐይ ሙቀት) የጠወለን የማሕጸንሽ ፍሬ ልጅሽን፣ ልጅ ሆይ በበረሃ የመኼዴን ምልክት (ወደ በረሃ መሰደዴን) ማቴ.2.13-19፣ ራእ.12.6-7 አስበህ ለወዳጅ ከሲኦል ሞት መዳንን ስጠው፣ ለሕይወት የተዘጋጀ ካልሆነ ግን ዕንባዬ በውኑ ለከንቱ ፈሰሰን? በዬው።

፪፲፱፡-119 አድጎንኒ በተአምርኪ ዳግመ ኢያስቆቁ፣ ስቆቃወ ዘእኪ ድንግል ይበቀሱኒ በሕቁ፣ እስመ አንቲ ወትረ መድኃኒተ አዳም ወደቂቁ፣ ጎልዬ ኃጥአነ እስከ አድጎነ በጽድቁ፣ ከመ ጽጌኪ ንጉሥ ተሰቅለ ዕራቁ።

ድንግል ሆይ ያንች ልቅሶ በእጅጉ ይበቃኛልና ዳግመኛ እንዳለቅስ በተአምርሽ አድኚኝ፣ አንቺ ሁልጊዜ የአዳምና የልጆቼ መድኃኒት ነሽና። ንጉሥ ልጅሽም ኃጥአንን በቸርነቱ እስከ አዳነ ድረስ ራቁቱን እንደተሰቀለ አስቢ ማቴ 27.27-32. ጌታ፣ በዘመነ ማርቆስ መጋቢት (27) ቀን ተሰቅሎ ሞተ በ3ኛው ቀን መጋቢት (29) ቀንም ከሙታን ተለይቶ ከመቃብር ተነሣ፣ (የመጋቢት 27 እና 29 ቀን መጽሐፈ ስንክሳር)።

፪፳፡-120 እንበይነ አውሎጊስ ለዳንኤል አመ አርአዮ ስቅለተ፣ ከመ እገሪሁ ሰዐምኪ ወስአልኪዮ ምሕረተ፣ ለተአምረ ሣህል ወልድኪ በእንተ ፍቅረ ሰብእ ዘሞተ፣ እንዘ ታዘከሪዮ ድንግል ይምሐረኒ ሊተ፣ ከናፍሪሁ ጽጌ አንጊ ስዕመተ።

ድንግል ሆይ ስለሰው ፍቅር የሞተና የይቅርታ ባለቤት የሆነ ልጅሽን በአውሎጊስ ምክንያት ለዳንኤል መሰቀልን በአሳየው ጊዜ እግሩን እየሳምሽ (ወደ እርሱ ቀርበሽ) ምሕረትን እንደ ለመንሽው

(12) ከሰው አንደበት፣ በረከት እና መርገም (እውነትና ሐሰት) ይወጣሉ ያዕ.3.9-13 እና ትምህርተ ገቡኣት 32ኛው አንቀጽ (ተራ ተጥር)።

ሁሉ፤ ይምረኝ ዘንድ አበባ (ለዓለም ደስታ የሆነ) ልጅሽን አብዝተሽ ለምኝው።

የአውሎጊስ ነፍስና የዳንኤል ስቅለት

(ታሪክ) ከቅጠል በቀር ሌላ ሳይመገብ (40) ዓመት (ከ6) ወር በአስቁጥስ ገዳም የኖረና ስሙ ዳንኤል የሚባል አንድ መነኩሴ ነበር ድንጋይ እየወቀረና እየሸጠ ድሆችን የሚመግብና ለውሾች የሚራራ አውሎጊስ የተባለ ሰውም ነበር መነኩሴው ዳንኤልም የዚህን ሰው በጎ ሥራ አይቶ ደስ ቢለው የዚህን ዓለም ብልጽግና እንዲሰጠውና ለድሆች የሚመጸውተውን እንዲጨምርለት ጌታን ለምኖ ለአውሎጊስ ዋስ ሆነው። አውሎጊስም የሚወቅረውን ድንጋይ ሲፈነቅል በሸክላ እቃ ውስጥ ወርቅ አገኘ ባገኘው ወርቅም ድሆችን መርዳት ትቶ የንጉሥ የሠራዊት አለቃ ሆኖ ተሾመበት። አባ ዳንኤልም አውሎጊስ በጎ ሥራውን የተወ መሆኑን ሰምቶ ስለ አውሎጊስ ጌታን በመለመኑ ተጸጸተና ጌታ ለፍርድ እንደመጣ ሆኖ አባ ዳንኤል እንዲሰቀልና የአውሎጊስን ነፍስ ከእርሱ እንዲሾ አዘዘ። በእርሱ (በአባ ዳንኤል) ምክንያት ጠፍቷልና። በዚህ ጊዜ እመቤታችን ልጇን ስለ እርሱ እየሰገደች፤ (እጅ እየነሳች) ስትለምነው ሌሊት አባ ዳንኤል ራእይ አይቶ ቢነቃ ደንግጦ አውሎጊስን ወደ ቀድሞ በጎ ሥራው ይመልሰው ዘንድ በጸሎትና በምሕላ፤ ግብር ገባ (ሱባዔ ያዘ)፤ ከጌታ የታዘዘ መልአክም ተገልጾ፤ ጌታ በፍጥረቱ ላይ በሚያደርገው ፍርድ ውስጥ ለመግባት በመድፈሩ አባ ዳንኤልን ገሠጸው በዚያ ወቅትም አውሎጊስን የሾመው ንጉሥ ሞቶ ሌላ ነገሠና በአውሎጊስ ላይ በጠላትነት ተነሥቶ ገንዘቡን ሁሉ ወረሰበት። ሲገድለውም ሲፈልገው አውሎጊስ ነፍሱን ለማዳን ከንጉሡ ሸሽቶ ወደ አገሩ ሄደና እንደ ቀድሞው ድንጋይ እየወቀረ በጎ ሥራውን

(13) የኅርጎርፍስ ቅዳሴ ትርጉም እንደገለጸው ሆላዕና በአርያም (አርያም ከሚባል ሰማይ የተገኘ መድኃኒት) የሚለው ቃል (22) ጊዜ መባሉ (መሆኑ)፤ ጌታ (በ22ቱ) ስነ ፍጥረት የሚመለከት መሆኑን ለማስረዳት ነው።

ጀመረ። አባ ዳንኤልም ወደ እርሱ መጥቶ ስለ እርሱ እመቤታችን ከመስቀል እንዳዳነችው ያየውን ራእይ ሁሉ ሲነገረው አውሎጊስ እጅግ ተደንቆ ጌታን አመሰገነ። ትዕቢት ሰውን ከፈጣሪው ትለያለችና፤ ሲራ.10.12 አባ ዳንኤል በመጨረሻ ቢተብት፤ ትዕቢትን የማይወድ ጌታ የብሕትውናን ሥራ ወደ ሚሠራው ወደ ድንግሉ ንጉሥ ወደ አኖራዎስ ወስዶ የንጉሡን ትሕትና አሳይቶት ከትዕቢቱ ተመለሰ። አኖራዎስና አባ ዳንኤልም በአንዲት ቀን አስቁጥስ በምትባል ገዳም በክብር ሲያርፉ አውሎጊስና የንጉሡ ረድዕም (አገልጋይ) በዚህች ቀን በአንድነት በክብር ዐርፈዋል (የኅዳር 16 ቀን እና የግንቦት 8 ቀን መጽሐፈ ስንክሳር)።

፪፳፩-121 ይትባረክ ጽጌኪ ማርያም ለልብዩ ፍቅረኪ ዘክራሉ፤
ወኢያርገቀ እምኔየ ለኪዳንኪ ሣህሉ፤
ትእምርተ ኪዳንኪ ይሁብ ለዘማውያን ተደንግሎ፤
ሶበሰ ኪዳንኪ ምክንያተ ድጊን ኢህሉ፤
ፈለገ እሳት ወደይን እምአስጠመ ኩሉ።

ማርያም ሆይ ለልቤ ፍቅርሽን ያደለውና የቃል ኪዳንሽ ይቅርታው፤
ከኔ ያሳራቀ ልጅሽ ይመሰገን ። የቃል ኪዳንሽ ተአምር ለዘማውያ፤
(ዝሙትን ሰፈጸሙ) ድንግልናን ይሰጣል (ንስሐ የገቡትን እንገን ድንግል ያደርጋል) የመዳን ምክንያት የሆነ ቃል ኪዳንሽ ባይኖረኝ የእሳትና የመከራ ወንዝ (ገሃነም) ራእ. 14.9-12 ሁሉ፤ ባሰጠመ ነበር።

፪፳፪-122 ሚ፡ ሠናይ ከመ ዓና ጽጌ ልሑይ፤
በኩሉ ጊዜ ምሒረ ነዳይ ፤
በእንተ ኪዳንኪ ድንግል ለበላዔ ሰብእ ጊጉይ፤
ሶባ ዐብዩ እምኃጢአቱ ክበደ መድሎቱ ለማይ፤
ለተአምርኪ በሰማይ ተገብረ ግናይ።

ድንግል ሆይ ሁል ጊዜ ለደሃ መራራትና መመጽወት ደገ እንደሚያሰኝ እንደ አበባ መዓዛ ምንኛ መልካም ነው? ሆሴ 66-7፤

(14) እጁን ከፋ ከማድረግ የሚጠበቅ እና በቃሉ የማይሰናከል (አንደበቱን የሚገታ) ስላ ብፁዕ (የተመሰገነ) ነው ኢሳ.56.1-3፤ ያዕ.3.2-3።

ግቴ. 9.13-14. በቃል ኪዳን ምክንያት ከበላዔ ሰብእ (ሰውን ከሚባል ስምምን ከሚባል ሰው) ኃጢአት ይልቅ የውሃው ሚዛን ክብደት በልጦ በመታየቱ ለተአምርሽ በሰማይ ምስጋና ተደረገ።

በእመቤታችን ቃል ኪዳን፣ ስምምን ስለመዳኑ

(ታሪክ) አንድ ልጅ ብቻ የነበረውና ስሙ ስምምን የሚባል አንድ ሰው ነበር እንደ አብርሃም በመልካም ሥራ ጸንቶ ሲኖር ዲያብሎስ ቀንቶበት በእንግዳ ተመስሎ ከቤቱ ገብቶ ልጅህን ሠዋልኝ (አረድልኝ) ብሎ ልጁን አሳርዶ አባት የልጁን ሥጋ እንዲበላ አደረገ ይህ ሰውም ልጁን ከበላባት ከዚያች ቀን ጀምሮ ስሙ በላዔ ሰብእ (ሰውን የሚባል) ተባለ የዚህ ሰው ፍላጎትም የሰው ሥጋን መብላት ብቻ ሆኖ (78) ሰዎችን በላ ከብዙ ጊዜ በኋላም በመንገድ ውሃ የተጠማ አንድ ደሃ ሰው በእመቤታችን ስም ውሃ ሰጠኝ ብሎ ለመነው በእውነት

አሁን የጠራሃትን እመቤት ከሕጻንነቱ ጀምሮ ባማላጅነቷ የምታድን መሆኗን አውቃለሁ ብሎ ትንሽ ውሃ በእጁ ላይ አፈሰሰለትና ጠጣ ውሃውም ለተጠማው ሰው የጉሮሮ እርጥበት እንጂ ከውሃ ጥማቱ አላረካውም ከዚህ በኋላ ግን የበላዔ ሰብእ የቀድሞ አእምሮው ተመለሰለትና ከዋሻ ገብቶ ስለበደሉ እያለቀሰና ሰውነቱን በረሀብና በጽምዕ እየቀጣ ምንም ነገር ሳይቀምስ በእግዚአብሔር ኃይል ያለ እህል ውሃ (21) ቀን ተቀምጦ ንስሐ ገብቶ ሞተ፤ አጋንንትም ነፍሱን ወደ ሲኦል ይወስዷት ዘንድ ከበባት እመቤታችንም ልጇን ስምሽን የጠራ፣ ዝክርሽን የዘከረ እምርልሻለሁ አላልከኝምን ስትለው ጌታም ይህኛን ነፍስ ይቅር ብሏት በእመቤታችን አማላጅነት ከሲኦል ወደ ገነት ለመግባት በቃች (206 ተአምረ ማርያም)።

- ፫፳፫፡-123 ምንተኑ ለጽጌ ከርሥኪ አዐሥዮ፤
- እንበይነ ኪዳንኪ ድንግል ምክንያተ ድኒን ዘወሀበንዮ፤
- ባሕቱ ምስሌኪ ማርያም መጠነ ተክሀለኒ አዐብዮ፤
- ትእምርተ ፍሥሐየ በእንቲአኪ ዘኢይፌጽም ኅልዮ፤
- ሰይጣንሰ ይበኪ ርእዮ።

(15) ከነቤተሰቡ ሊሞት የነበረ ንጉሥ አቤሚሌክ፣ በአብርሃም ጸሎት (አማላጅነት) ከመቀሠፍ ጻነ ዘፍ.20.1-18።

ድንግል ማርያም ሆይ የመዳን ምክንያት አድርጎ ስለሰጠኝ ቃል ኪዳን ምክንያት ፍሬ ለሆነ ጌታ ምን ዋጋን እክፍለዋለሁ። ነገር ግን በተቻለኝ መጠን ከፍ ከፍ አደርገዋለሁ። ልጅሽ በአንቺ ምክንያት ያደረገልኝ የደስታዬን ተአምር በማሰብ የማይፈጽም ሰይጣን ግ፣ አይቶ ያለቅሳል።

መብራትን አጥፍቶ ሲገረፍ ስላለቀሰ ሰይጣን

(ታሪክ)፡- በመጽሐፈ መነኮሳት እንደሚገኝ፣ በገዳም አገልግሎት ጸንተው የሚኖሩ ሁለት ወንድማማቾች ነበሩ ታላቁ ታናን ወንድሙን መጽሐፍ የምደግምበት (የማነብበት) መብራት አምጣልኝ ብሎት መብራት ሲያመጣለት ሰይጣን ከመንገድ ጠብቆ መብራቱን አጠፋበት ያን ጊዜ ታላቁ ታናን ወንድሙን ይህ ልል (ፈዛዛ) ብሎ በጥሬ መታው በዚህ ጊዜ ታናሹ ታግሦ እኔ እንዳጠፋሁት እነ አመጣለሁ ሲል ጌታ የታናሹን ትዕግሥት አይቶ ከጌታ የታዘዘ መልአክ ሰይጣኑን በእሳት አለንጋ ሲገርፈው አደረ ሰይጣንም አይነክ ሲነኩ ያድሯል ሲታወኩ እያለ ሲያለቅስ አድሯል ስለዚህ ሰይጣን ያለቅሳል አለ።

- ፫፳፬፡-124 ውስተ ጽንፈ ልብሱ እስራኤል ትእምርተ ይኩኖ፤
- በከመ ገብረ ዘፈረ እምፈትለ ጽጌ ዘነብረ ደርከኖ፤
- ግበሪ ሊተ ማርያም ትእምርተ አድኅኖ፤
- ወአመስቅሊ በፍጽምየ ዋካ ዕንቀሓ ሰርዲኖ፤
- ለመልአክ ሞት ጸዋግ ዘይደጉጽ ዓይኖ።

ማርያም ሆይ እስራኤል በልብሱ ጫፍ ላይ ምልክትን ይሆነው ዘንጋ ቀይና ሰማያዊ መልክ ካለው የአበባ ሐር ፈትልን በልብሱ ዘርኅ (በልብሱ ጫፍ) እንደ አደረገ ሁሉ ዘጉ. 15.37-41. የማዳ ምልክትን አድርገልኝ፣ የሞት መልአክተኛ (የዲያብሎስ ምሳሌ የሆነ የክፉ አውሬ ዓይኑን የሚወጋና የሚያበራ ሰርዲኖ የተባሉ ዕንቀሻን ራእ.4.3 በፊቱ ላይ መስቀለኛ አድርገ (በመስቀል ምልክት ሃዘብኝ) ።

(16) በተወለደ (በ39) ዓመቱ ሊሞት የነበረ ንጉሥ ሕዝቅያስ፣ ወደ ፈጣሪ ቢጸልይ ቢያስጸልይ እግዚአብሔር (15) ዓመት ጨምሮለት ምናሴን ወልዶ (በ54) ዓመቱ ዐረ. 20.1-21.1-4.20.1-10።

እስራኤል በልብሳቸው ጫፍ ስለ አደረጉት ምልክት

ጌታ ለእስራኤል ልጆች ሥርዓት ይሆናቸው ዘንድ በልብሳቸው ዘርፍ (ጫፍ ላይ) ሰማያዊ ሕግ ሠራሁላችሁ ለማለት ሰማያዊ መልክ ያለው ፈትልን እንዲያደርጉ ለሙሴ የነገረው ሲሆን፤ ይህ ሥርዓት የተፈጸመውም ዓለም በተፈጠረ (በ3845) ዓመት በሙሴ አማካኝነት ነው ዘኁ.15.37።

የአውራ ዓይኑን የሚወጋ ዕንቁሽን ሣዩብኝ ለምን አለ?

(ታሪክ) ሲዶና በሚባል አገር የሚኖር አንድ ሰው ከዕለታት አንድ ቀን አውራ ለማደን ወደ ዱር ሲሄድ አንድ ዘንዶ ዓይኑን አፍጥጦ መጣበት፤ በዚህ ጊዜ ይህ ሰው እመቤቴ ማርያም ሆይ የዲያብሎስ መልእክተኛ ከሆነ ከዚህ ዘንዶ ዘፍ.3.1.ብታድኚኝና ለንስሐ ብታበቂኝ በስምሽ ቤተክርስቲያን እሠራለሁ ብሎ በመማጸን በያዘው ጦር ዘንዶውን ወግቶ ከገደለ በኋላ ከዘንዶው ናላ (ጭንቅላት) ውስጥ የሚያበራ ዕንቁሽ አገኘ፤ ይህ ሰውም እጅግ ተደስቶ ቀድሞ እንደተማጸነ (ቃል እንደገባ) በእመቤታችን ስም ቤተክርስቲያን ከአሠራ በኋላ ዕንቁሽው የተገኘው በማርያም ተአምር ነውና፤ ለቤተክርስቲያኒቱ ይገባል ብሎ ዕንቁሽውን በቤተክርስቲያኒቱ ጉልላት ላይ እንደ መስቀል አደረገው። ይህ ዕንቁሽም ቂርስና ሲዶና በሚባሉ አገሮች ላይ ሲያበራ ኖረ። (በ1989 ዓ.ም በትንሣኤ ዘገባሌ የታተመ እና 111 ተአምራትን የያዘ 63ኛ ተአምረ ማርያም)።

- ፫፩፮-125 ቡሩካን አርጋብ እለ በታሕቲኪ ያጸልሉ፤
- ወይሲሰዩ ፍሪኪ እንዘ በደሙ ያጠልሉ፤
- ዕፀ መዓዛ ማርያም ለመስቀል ትእምርተ አምሳሉ፤
- እስመ ጽጌኪ ጽጌሁ ወአስካልኪ አስካሉ፤
- ለክልኤክሙ ሰጊድ ይደሉ።

የመስቀል ምልክት (ምሳሌ) የሆንሽ ዕፀ መዓዛ ማርያም ሆይ

(17) ከወርቅ እና ከብር ይልቅ፤ የእግዚአብሔር ሕግ፤ መዝ. 93.11፤ ጥበብ፤ ኢዮ.28.12-20፤ እምነት ይሻላሉ 1ኛ.ጲጥ.1.3-10።

በረድኤትሽ ጥላ ስር የሚጠለሉና በደሙ እያራሱ ፍሬሽን የሚመገቡ ርግቦች (ምእመናን) ቡሩካን ናቸው አበባሽ አበባው፤ ፍሬሽም ፍሬው ነውና (ጌታ ሥጋሽን ለብሶ፤ በመስቀል ተሰቅሎ አድናናልና)፤ ለሁለታችሁ (ለአንቺና ለመስቀል) የጸጋ ስግደት ይገባል።

(ሐተታ) ዕፀ መዓዛ የሚባለው ዕንጨት ምን አይነት ነው ቢሉ፤ ጌታ ወደ ፊት በመስቀል ላይ ሊሠራ የፈቀደውን ምሥጢር፤ ለነቢዩ ኤርምያስ በራእይ ተገልጸ፤ ኤርምያስ ሆይ ምን ታያለህ ሲለው ኤርምያስም፤ የለውዝ ዕንጨትን አያለሁ ያለው፤ በወርድ ስፋቱም (በአግድሞቱ) መስቀል የሚመስልና፤ በሌላው ዓለም የሚገኝ ለውዝ የሚባለው ዕንጨት ሲሆን፤ በሀገራችን ደግሞ፤ ሎሚ የሚባለው ዕንጨት ነው ኤር.1.10-13። የለውዝንና የሎሚን ዕንጨት ምንነት መጽሐፍ፤ በትረ ከርካዕ ውእቱ ዕፀመስቀል፤ ወበትረ ለውዝ (ዕፀ ለውዝ) ይትሜሰል በግደሚሁ (በግዳሚሁ)፤ “የሎሚ ብትር

የመስቀል ዕንጨት ነው፤ የለውዝ ዕንጨትም በአግድሞቱ (በወርድ ስፋቱ) መስቀልን ይመስላል፤ (ጌታ በተሰቀለበት የመስቀል ዕንጨት ይመስላል)” በማለት ገልጸታል። የኪዳነወልድ ክፍሌ መዝገበ ቃላት ገጽ 302 እና መጽሐፈ ምሥጢር ምዕ.14 ቁ.25-30። ይህም ይታወቅ ዘንድ ሕማማተ መስቀል የተባለ መጽሐፍ እንደተናገረው ጌታ፤ ከተሰቀለባቸው ከ8 (ከ7) ዕፀዋት መካከል፤ የዘይትና የወይራ ዕንጨቶች ይገኙበታል። መስቀልም በነቢህ ዕፀዋት፤ ማለትም፡-

1ኛ. የውጭ አካሉ እና (ቆዳው እና) የውስጥ ፍሬው፤ እጅግ ጣፋጭና መድኃኒት በሆነው በለውዝ ዕንጨት የመመሰለ ምሥጢር፤ ጌታ በመስቀል ላይ የቆረሰውንና ያፈሰሰው ሥጋና ደም፤ በንስሐ ለተቀበለው ሰው የነፍስና የሥራ ሕይወት ነውና።

2ኛ. ልዩ መዓዛ በአለው በሎሚ ዕንጨት የመመሰለ ምሥጢር የጌታ ምሳሌ ከሆኑ ከመልክጼዴቅ እና ከአሮን ከሆነት ይልቅ፤

(18) ተስፋ፤ በዚህ ዓለም የማይታይ ሲሆን በሚመጣው ዓለም (በመንገሥተ ሰማያት የተረጋገጠ የማይጠፋ ሰማያዊ ሀብት ነው ዕብ.11.1-4።

መጻዕድ ክህነቱ እጅግ የተወደደ ኢየሱስ ክርስቶስ መዝ.109.4፣ ዕብ.5.1-11፣7.1-4. ያለ ውሃ ለምልማና አፍርታ ለተገኘች ብትር ዘጉ.17.6-10 ምሳሌ ከሆነች ከድንገል ማርያም፣ ያለዘር የነሣውን ሥጋና ደም ፣ ማቴ.1.18-24. በዚህ ዕንጨት ላይ ሰቅሏልና።

3ኛ. ከእርሱ የሚገኘው ቅባት፣ ለመብራት በሚሆነው በዘይት ዕንጨት የመመሰሉ ምሥጢር፣ መስቀል ለዓለም ሁሉ ብርሃን ነውና።

4ኛ. እንደዚሁ እጅግ ጠንካራ (ብርቱ)፣ ቅባቱም መድኃኒት በሆነው በወይራ ዕንጨት የመመሰሉ ምሥጢር፣ ምእመናን መስቀል ኃይላችን፣ መስቀል መድኃኒታችን ነው እያሉ ይመኩበታልና ነው 1ኛ.ቆሮ.1.18-19።

፫፳፮-126 ዝንቱ መስቀል መንበረ ነበልባል ዘኪሩቤል ቢጽ፣ አምሳለ ስምዒ ድንገል ርቡዐ ሆህያት ወገጽ፣ ለእለ ተውሀበነ ትእምርት በዘናመሥጥ እምሐፅ፣ አውዝ ደመ ወማየ በኢየሩሳሌም ወግብፅ፣ ዘውእቱ ስቴነ ወሰዋዊነ እምዳሕፅ፣ ደመ (ወይነ) መለኮት መደንገጽ ጽጌሁ ለዕፅ።

ድንገል ሆይ እንደ ስምሽ በመልክና በፊደል አራትነት ያለው፣ የኪሩቤል ጓደኛ (አምሳያ) የተባለ ይህ የነበልባል (የመለኮት) ዙፋን የሆነ መስቀል፣ ከጦር (ከሰይጣን ፈተና) እንድንበት ዘንድ ምልክት ለተሰጠን ለእኛ በኢየሩሳሌምና በግብፅ ደምንና ውሃን አፈለቀልን፣ ይኸውም መጠጣችንና ከዳጥ ደጋፊያችን ከሚሆን ከሃፍ ፍሬ (ጳጦስ በምትባል ዕንጨት ከተመሰለች ከድንገል ማርያም ዘጸ.3.2-5) የተገኘ የሚያስደነግጥ የመለኮት ደም ነው።

(ሐተታ) መስቀልን የኪሩቤል ጓደኛ ነው ማለቱ፣ ኪሩቤል የሚለው የፊደል ቊጥርና የኪሩቤል ፊታቸው (4) እንደሆነ ሁሉ ሕዝ 1.5-25፣

(19) የእግዚአብሔር ጸጋ (ስጦታ) የሆነው ተስፋ፣ ሮሜ.15.13-14፣ ምኞትና ናፍቆት ብቻ (ከንቱ) ሆኖ የማይቀር ለማያዊ የክርስቲያን መሠረት ነው 1ኛ.ቆሮ.15፡9-11።

ራእ. 4.6-9 መስቀል የሚለው የፊደል ቊጥርም (4) ስለሆነ ነው እመቤታችንን እንደ ስምሽ የመስቀል ፊደሉ (4) ነው ያለው ደግሞ፣ ማርያም የሚለው ፊደል እንደዚሁ እንደ ኪሩቤልና እንደ መስቀል (4) መሆኑን የሚገልጽ ሲሆን፣ 4ቱ ኪሩቤልም (4ቱ መላእክትም) መንበሩን እንዲሸከሙ መስቀል በዕለተ ዓርብ ጌታን ከቀኑ (6) ሰዓት ጀምሮ የሴፍና ኒቆሎምስ የሚባሉ ሁለት ሰዎች ከመስቀሉ እስከአወረዱበት እስከ (11) ሰዓት ድረስ (ከ4) ሰዓት በላይ ተሸክሞ መሞሉን የሚያነጻጽርና የረቀቀ ምሥጢርን አጉልቶ የሚያስረዳ ነው ማቴ 27.27-46። መስቀል፣ በኢየሩሳሌም እና በግብፅ ደምንና ውሃን አፈለቀልን ማለቱም፣ ጌታ እንደ ገሊላ ሕጻናት በሕጻንነቱ (ያለጊዜው) ደሙ እንዳይፈስስ በአምላክነቱ ባሕርይ አውቆና ወያ ግብፅ ተሰዶ ያቆየውን ሕይወት፣ ደሙን አፍስሶ ዓለምን ለማዳ፣ ጊዜው ሲደርስ በኢየሩሳሌም ተሰቅሎ ነፍሱን ከሥጋው በገ ሥልጣኑ ከለየ ከሁለት ሰዓት በኋላ፣ አንድ ዓይና የነበረ እና ስመ ለንጊኖስ የሚባል ሰው፣ ቀኝ ጎኑን በጦር ቢወጋው፣ ሥጋው ገና በመስቀሉ ላይ እያለ ለጥምቀታችን የሚሆን ጥሩ ውሃ፣ ለቊርባናችን የሚሆን ትኩስ ደም አንድነት ወጥቶ እንደ (ሰ) ፊደል መንታ ሆኖ ፈስሶ ነበርና ነው (ዮሐ.19.31-36 እና ሕማማተ መስቀል አማርኛ)።

የመለኮት ደም የሚያስደነግጥ ነው ማለቱም፡-

1ኛ. የጌታ ሥጋውንና ደሙን ከኃጢአት ሳይነጹ ቢቀበሉት ፍጋ ያመጣልና ነው 1ኛ.ቆሮ.11.27. ሰው ከሞተ በኋላም ቢወጉት ትኩስ ደም አይወጣውም፣ ውሃም ፈጽሞ አይወጣውም። ጌታ ግን ታሪኩ ቀደም ሲል እንደተገለጸውና እንደተመለከትነው ነፍሱ ከሥጋው ከተለየች ከሁለት ሰዓት በኋላ፣ ለጥምቀታችን የሚሆን ጥሩ ውሃን፣ ለቊርባናችን የሚሆን ትኩስ ደም አስገኝቷልና ነው።

(20) አዳምና ሔዋን፣ ከገነት ሲወጡ እንስሳት፣ አራዊት፣ አዕዋፍ ምን አሉ? —

2ኛ. ለንጊናስ የተባለው ሰው በጦር ሲወጋው፣ ደሙ ተፈንጥቆ ከታወረች ዓይነ ላይ ሲያርፍ እና ዓይነ ስትፈወስ ያዩ አይሁድ፣ ከሞተ ሰው እንዴት ደምና ውሃ ሊወጣ ቻለ? እንዴትስ ደሙ ዓይን ሊያበራ ቻለ? እያሉ ደንግጠዋልና። ማለትም ነፍስ ከተለየችው ሥጋ፣ ሕይወትነት ያለው ደም፣ መገኘቱም ሰይጣንን እና እሱ ያደረገቸው አይሁድን አስደንግጧልና ነው።

3ኛ. እንደዚሁ አምነው ሥጋውንና ደሙን ያልተቀበሉትን ሁሉ ዲያብሎስ በሲኦል ሲያስደነግጥ ይኖራልና ነው።

፪፳፯፡-127 ተአምረ ልደት ወጥምቀት ከሠትኪ ማርያም፣ በአውሕዞ ዘይት ወሜሮን እምአጥባተ ሥዕልኪ ዘቀለም፣ እስመ ብኪ ሀሎ ኃይለ ጽጌኪ ግሩም፣ ዘአንቅዕ ማየ ለጽምዕኪ ከመ ለሕዝቡ አንቅዕ በገዳም፣ እምኩኩሕ ልሙፅ ወይቡስ ዓዕም።

ማርያም ሆይ በቀለም ተአምር ከተሣለ ከሥዕል ጡትሽ ዘይትንና ሜሮንን በማፍሰስ (በመንፈስ ቅዱስ) ሁለተኛ የመወለድንና የመጠመቅን ተአምር ገለጽሽ፣ ዮሐ.3.3-5። ለወገኖቹ ለእስራኤል በበረሃ ከጭንጫ (ከልሙጥ) ድንጋይና ከደረቅ አጥንት ውሃን እንዳፈለቀ፣ ለውኃ ጥማትሽ ውኃን ያመነጨ የሚያስደንቅ የልጅሽ ተአምር ባንች አለና።

(ታሪኩ)- እስራኤል ከግብፅ ከወጡ በኋላ ጌታ በሙሴ አማካኝነት ከድንጋይ ያፈለቀላቸውን ውኃና ዘጸ. 17.5-7፣ ዘኑ.20. 9-12. ሰምሶን በአህያ መንጋጋ አንድ ሺህ ሰዎችን ከገደለ በኋላ ከመንጋጋው (በመንጋጋው አማካኝነት) ውኃ ፈልቆለት የጠጣውን የውኃ ታሪክ መሳ. 15.15-20. በስደቷ ጊዜ (ሰኔ 8 ቀን) ለእመቤታችን ያፈለቀላትን ውኃ የሚያነጻጽር ነው።

(21) እንስሳት፣ አራዊት፣ አዕዋፍ አዳምና ሔዋን ከገነት እንደወጡ ሁሉ፣ እነሱም ከገነት የሚወጡ መሆኑን አውቀው፣ የገነት መኪንንት አዳምና ሔዋን ሆይ ከገነት ማን አስወጣችሁ እያሉ አልቅሰዋል ኩፋ.5.3-5 እና የዓርብ መጽሐፈ አክሲማሮስ ክፍል አራት።

ሐዋርያትና በሲኦል የነበሩ ነፍሳት መቼ ተጠምቀው ነው!

ሥጋውንና ደሙን የተቀበሉ?

ጌታ፣ (በ33) ዓ.ም የጸሎተ ሐሙስ (መጋቢት 26 ቀን) ከምሽቱ አንድ ሰዓት ላይ፣ ሞቶ በተነሣውና በጌታ ፈቃድ የእግር መታጠቢያ የሚሆን ውኃን በአዘጋጀው በአልዓዛር ቤት የሐዋርያትን እግር በአጠበ ጊዜ ለበረከት ከአመጡለት ኅብስትና ወይን ከፍሎ ከትንሣኤው በኋላ ሲያስተምር የፈቀደውንና ቅዳሴ እግዚአ የተባለውን የቅዳሴ ምስጋና በኅሊና ደግሞ፣ ነገ በመስቀል ላይ ለዓለም ቤዛ ሊሆን የሚለቀል ሥጋዬ እና የሚፈስስ ደሜ ይህ ነውና፣ እንኩ ብሎ፣ ጠጡም ብሎ ቀድሞ የበሉትንና የጠጡትን በአምላካዊ ግብር (በአምላካዊ ጥበብ)፣ ከሆዳቸው አጥፍቶላቸው አክብሮና ለውጦ ሰጣቸው። (ማቴ.26.20-30 እና ቅዳሴ ኤጲፋንዮስ ምዕ.2.ቀ.40-43. ንባቡና ትርጓሜው)። ከዚሁ ምሥጢር ጋር በተያያዘም ጌታ፣ የጸሎተ ሐሙስን ሥርዓት የፈጸመ በአልዓዛር ቤት፣ በስምዖን ቤት፣ በኒቆዲሞስ ቤት ነው የሚል ታሪክ ቢኖርም፣ ልዩነት የለውም። ምክንያቱም አልዓዛር፣ ስምዖን፣ ኒቆዲሞስ (እኒህ ሦስቱ) የአንድ ሰው ልጆች (ወንድማማቾች) ናቸውና። ወደ ጥንተ ነገራችን እንመለስና “ሐዋርያት የጥምቀት መሥራች በሆነው ጌታ እግራቸውን መታጠባቸው፣ የጥምቀት ምሳሌ ሆኖላቸው ሥጋውንና ደሙን ተቀበሉ። ማስረጃውም ጌታ፣ በጸሎተ ሐሙስ ጊዜ (መጋቢት 26 ቀን ማታ) እግራቸውን ከአጠበ በኋላ ሥጋውንና ደሙን መስጠቱ ነው። (እግራቸውን የታጠቡ ከምሽቱ አንድ ሰዓት ሲሆን፣ ሥጋውንና ደሙን የተቀበሉ ደግሞ ከምሽቱ ሁለት ሰዓት ነውና)። (ዮሐ.13.9-18 እና መጽሐፈ ምሥጢር ምዕ.14.21)። በተመሳሳይ ምሥጢርም፣ ለ5,533 ዘመን ያህል በሲኦል የነበሩ ነፍሳት ሁሉ፣ ያልተጠመቁ እና ያልቆረቡ ቢሆኑም፣ ያለ ጥምቀት፣ ያለ ሥጋውና

(22) ጌታ፣ በዕንጨት ለምን ተሰቀለ? በእርጥብ ዕንጨት መስቀሉስ ስለምንድነው?

ያለ ደሙ፣ ጽድቅ አይገኝምና፣ ዮሐ.3.3-8፣6.47-57. ጌታ፣ በዕለተ ዓርብ በአካለ ሥጋው ተሰቅሎ ሳለ በአካለ ነፍሱ ሲኦል ወርዶ፣ የተወጋ ቀኝ እጁን ቢያሳያቸው፣ ከጉኑ የፈሰሰው ደም እንደ ጥምቀትና እንደ ቊርባን ሆኖላቸው ገነት ገብተዋል። ሥጋውንና ደሙን ስንቀበልም፣ ይህ ሥጋና ደም ነፍስ የተለየው፣ መለኮት የተዋሐደው ነው ብለን በማመን ነው (ሕማማተ መስቀል አማርኛ)።

ከሥዕል ጡቶች የፈለቀው ዘይትና ሜሮን

(ታሪክ) ከነገደ እስራኤል ወገን የሆነ፣ ያልተጠመቀና በዓረብ አገር የሚኖር አንድ ሰው ነበር ከዕለታት አንድ ቀን በቤቱ ውስጥ ተቀምጦ እንዳለ ከየት እንደመጣች ያላወቃት የእመቤታችንን ሥዕል አገኘ ደስም አለችውና በዚህች ሥዕል ፊት ቆሞ ሳለ ከሥዕሏ ደረት ላይ ካሉ ሁለት ጡቶች ዘይትና ሜሮን ሲንጠባጠብ አየ። የሥዕሏም ሁለንተናዋ ሥጋን የለበሰ ሰውን ትመስላለች ይህ ሰውም ይህን ድንቅ ተአምር አይቶና አምኖ ከነቤተሰቡ ተጠምቆ እስከ ዕለተ ሞቱ ድረስ እመቤታችንን ሲያገለግል ኖረ (239 ተአምረ ማርያም)።

ጥምቀት ወደ ኢትዮጵያ እንዴትና መቼ መጣች?

(ታሪክ) አማናዊት ጥምቀት በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ተጀመረች (ማቴ.3.11.) ወደ ኢትዮጵያስ የመጣች መቼና በማን ነው ቢሉ! በኢትዮጵያዊው ቋንቋ አማካኝነት ነው ይህ ቋንቋም ከአባቱ ከዕብን መልአክና ከእናቱ ከሥነ ሕይወት (በ01 ዓ.ም) ታኅሣሥ (29) ቀን ተወለደ መጠሪያ ስሙም አቢላክ (ባኮስ) ይባላል። ስለ ቋንቋውም (ስለ ስልብነቱም) ታሪኩ እንደሚያስረዳ ጌታ ስለ መንግሥተ ሰማያት ራሳቸውን የሰለቡ ቋንቋዎች አሉ ብሎ እንደተናገረ (ማቴ.19.10-13.) ራሱን በፈቃዱ ቋንቋዎች ያደረገና ሙሉ ዕድሜውን በድንግልና ያሳለፈ ሃይማኖተኛ ሰው ነበር፤ ይህ

(23) ጌታ፣ በዕንጨት የተሰቀለበት እና ዕንጨቱ እርጥብ የመሆኑ ምሥጢር፣ በሰመሰመች ዕንጨት (በዕፀ በለስ) ምክንያት፣ የመጣች ኃጢአትን ለማጥፋትና የሰመሰመች የዕንጨት ፍሬን በልተው ከገነት የወጡ አዳምና ሔዋንን ለማዳን በእርጥብ ዕንጨት ተሰቀለ ዘፍ.3.6-24 እና ሉቃ.23.26-39።

ሰውም መጠሪያ ስሟ ጌርላሞት፤ የንግሥትነት ስሟ ደግሞ ህንደኬ (አቴጌ) ለተባለች ለኢትዮጵያ ንግሥት ታማኝና ከፍተኛ ባለሥልጣን (ገንዘብ ሚኒስቴር) ነበር። በተወለደ (በ34) ዓመቱ እንደተለመደው በየዓመቱ የኦሪቲን ሥርዓት ለማክበር ኢየሩሳሌም ሄዶ የአምልኮ ሥርዓቱን ፈጽሞ ወደ ኢትዮጵያ ሲመለስ፣ የጌታ መልአክ እንገረው ወንጌላዊው ፊልጶስ፣ ቋንቋውን በሰረገላ ተቀምጦ እግዚአብሔር የሁላችንን በደል ተሸክመ፣ እንደበግ ወደመታረድ ጥንቅቅ፣ ተሰቃየ፣ አፋንም አልከፈተም የሚለውን የነቢዩ የኢሳይያስን መጽሐፍ ሲያነብ አገኘውና ኢ.ሳ.53.6-10. ያልተረዳውን ቃፊ ተርጉሞ አስረዳው፣ ቋንቋውን በጠየቀው መሠረት ሳርን (ሳርን ከሚባል ወንዝ ጥግ ከምትገኝ ከአንዲት ምንጭ ውሃ ደረሱ አጠመቀው (የሐዋ. ሥራ.8.26-40)። የተጠመቀም ጎዳር (18) ረቡካ ከቀኑ (6) ሰዓት ነበር ከተጠመቀ በኋላም ምድራዊ ሥልጣኑን በፈቃዱ ለቆ በኢትዮጵያ ብቻ ሳይወሰን ወደተለያዩ ዓለማዊ እየተዘዋወረ (ለ41) ዓመታት ያህል ወንጌልን ሲያስተምር ኖሮ በተወለደ (በ75) ዓመቱ ጥር (18) ቀን ሲሉን በምትባል አገር (በዛሬዬቱ ታይላንድ) በሰማዕትነት ዐረፈ። ቅዱስ ያሬድ በዐረፈበት በኢትዮጵያ ሰሜን ተራራ ዐርፏል የሚሉ ሊቃውንትም አሉ (የቅዱሳን ታሪክ በሊቀ ብርሃናት መርቆሬዎስ አረጋ 1998 ዓ.ም እና የተለያዩ የታሪክ መጻሕፍት)።

ጆጃጃ፡- 128 ናሁ እምላዕሌየ ክረምተ ገዘን ጎለፈ፤
ወጽጌ ስብሐትኪ ትፍሥሕት ውስተ ልብየ ሰፈፈ፤
እምነ ሥዕልኪ ድንግል ከመ ታውኅዜ ሐፈ፤
ዘለማዕኩ በጼዴንያ ተአምረኪ ጽሑፈ፤
በኢትዮጵያ ርኢኩ ትሩፈ።

ንጉሥ ሰሎሞን ክረምቱ አልፏልና መልካሚ ርግቤ ሆይ ነዪ ብህ እንደተናገረ መጋ.2.11. እነሆ ከእኔ ላይ የገዘን ክረምት አለፈ፤ ደስ

(24) ጌታ፣ ዓርብ ከቀኑ (6) እስከ (9) ሰዓት በመስቀል ላይ ውሎ (በ9) ሰዓት ነፍሱን የለየበ ምክንያት፣ አዳምና ሔዋን ዕፀ በለስን የበሉ ዓርብ ከቀኑ (6) ሰዓት ሲሆን፣ ከገንጥም የወጡ (በ9) ሰዓት ነበርና፣ በዚህ ሰዓት እነሱን ወደ ገነት ለመመለስ ነው (የዓርብ መጽሐፍ እክሊማርስ ክፍል አራት)።

የሚያሰኝ ምስጋናም በልቤ ውስጥ ሞላ ድንግል ሆይ ከሥዕልሽ ወዝን እንደ ምታፈልቂና ጌዴንያ በምትባል አገር ተጽፎ የሰማሁት ተአምርሽን በኢትዮጵያ ሞልቶና ተትረፍርፎ አየሁ።

የእመቤታችን ሥዕል በጌዴንያ ድምጽ ማሰማት

(ታሪክ) ጌዴንያ በምትባል አገር የከበረችና የተመረጠች ማርታ የምትባል አንዲት ሴት ነበረች የእንግዳ መቀበያ ቤትን ሠርታ እንግዶችን መቀበል አዘወተረች በዚህም መሠረት በቤቷ ከአደሩት እንግዶች አንዱ የሆነ አባ ቴዎድሮስ የሚባለው ኢትዮጵያዊ ወንጌላዊ ሉቃስ የሣላትን የእመቤታችንን ሥዕል ከኢየሩሳሌም እንዲያመጣላት ቃል ገባ ሲመለስ ግን አንበሳ እና ወንበዴዎች ሲመጡበት ሥዕሏ ከፍተኛ ድምፅ ስታሰማ ሰምቶ፣ አንበሳውና ወንበዴዎችም ሲሸሹ አይቶ፣ ሥዕሏ ከአደረገችለት ተአምር የተነሣ ሥዕሏን ወዶ፣ መንገድ ለውጦ በሌላ መንገድ ሲሄድ በመርከብ ውስጥ ዓውሎ ነፋስ ተነሣና ያለ ፈቃዱ ወደ ጌዴንያ ተመልሶ ከማርታ ቤት አድሮ እሄዳለሁ ሲል መሄድ ተስኖት በጓተኛው ቀን ተጸጽቶ በመንገድ ያየውን ሁሉ ተአምር ለማርታ ሲነግራት ማርታ በሥዕሏ ፊት ሰገደች፣ ሥዕሏም ሥጋን የለበሰች ትመስል ነበር (የመስከረም 10 ቀን መጽሐፈ ስንክሳርና 99 ተአምረ ማርያም)።

፪፳፱፡-129 ሥዕልኪ ማርያም ጸገየት ሥጋዊ፣
ከመ ዕፀ ገነት ትጸጊ ጽጌያተ ለሥርጋዊ፣
ሣህለ ተአምርኪ እኩን ለትውልደ ትውልድ ዜናዊ፣
ቅብዕኒ ሐፈ ሥዕልኪ ወፈውሰኒ እምደዊ፣
እስመ በጎምዙ አቀሰላኒ አርዊ።

ማርያም ሆይ የተክል ዛፍ ለምልማና አብባ ደስ እንደምታሰኝ ሥዕልሽ ሥጋን የለበሰች መስላ ታዮች የተአምርሽን ዜናም ለልጅ ልጅ የምነግር እሆን ዘንድ የሥዕልሽን ወዝ ቀብተሽ ከበሽታ አድኚኝ አውሬ (እባብ) የተባለ ዲያብሎስ በመርዙ ኃጢአት አቀሰሎኛልና ዘፍ.3.1-10።

25) ጌታ፣ ከክፉ ነገሮች ሁሉ፣ አጥብቆ የሚጠላው በወንድማማች መካከል እየገባ ጠብን የሚዘራ ሰውን ነው ምሳ.1.6-16።

፪፱፡-130 ቦ፡ አመ ትትረከብ ምስለ ቃለ ነገር ጥዑም፣
ወቦ፡ አመ ትትረአይ በለቢሰ አባል ልምሉም፣
ሥዕልኪ ማርያም ጽጌ ተአምራ (ጽጌ ተአምር) አዳም፣
ወአመ ዘበጣ በሰይፍ አይሁዳዊ ርጉም፣
እምኔሃ አንፀፍፀፈ ደም።

ማርያም ሆይ ሥዕልሽ ደስ ከሚያሰኝ ንግግር ጋር የምትገኝበት ጊዜ አለ (ነበረ) የለመለመ አካልንም የለበሰች መስላ የምትታይበት ጊዜ አለ (ነበረ) ተአምራም ፍጹም ደስ የሚያሰኝ ነው ክፉ አይሁዳዊ ሰውም ሥዕልሽን በሰይፍ በመታት ጊዜ ከእርሷ ደም ጠብ፣ጠብ፣ አለ (ፈሰሰ)።

ከተቈረጠችው ሥዕል የተሰማው ድምጽ

(ታሪክ)፡- ቀደም ሲል (በገጽ 30 ላይ) እንደተገለጸው ጌዴንያ በምትባል አገር ያለች ማርታ የምትባል ደግ ሴት ነበረች ንጉሥ ስሎሞን ለታቦተ ጽዮን ማደሪያ የሚሆን ቤተ መቅደስን እንደሠራ ሁሉ 2ኛ.ነገ.5.1-17. እርሷም ለእመቤታችን ሥዕል ቤትን አሠርታ አክብራ አኖረቻት። ሌሊትና ቀንም በቀኝና በግራ ዕለት ዕለት (ዘወትር) መብራትን ታበራላትና እየሰገደች እጅ ትነሳት ነበር፣ ሥዕሏም ሥጋን የለበሰች ትመስልና፣ ከእርሷም ወዝ ይወጣ፣ ከወዝዋ የተቀቡም ሁሉ ከደዌያቸው ይፈወሱ ነበር። አፍርገጊያ በምትባል አገርም እጅግ የከበረ አንድ ነጋዴ ነበርና! ሥጋ የለበሰች የምትመስለውን ይህቺን የእመቤታችንን ሥዕል ዜና በሰማ ጊዜ ፈጽሞ ደስ አለውና ገንዘቡን ሁሉ ትቶና ደሃ መስሎ ጌዴንያ ወደምትባለው አገር ሄዶ የእመቤታችንን ቤተክርስቲያን (ሰ2) ዓመጎ ያህል ሲያገለግል ከኖረ በኋላ ሥዕሏን ከመውደዱ የተነሣ መስረጓ ባይመቸው ሰይፍ ይዞ እጁን በመስኮት አዘልቆ ከሥዕሏ የሥፊት ቅራጭን ያህል ቈረጠ። ያን ጊዜም ከሥዕሏ ደም ወጣ (ጠብ ጠብ አለ) ሰዎችም ይገድሉት ዘንድ ሲይዙት እኔን ከመውደዱ የተነሣ ክብር ሊሆነው ወስዷል እንጂ፣ በክፋት አላደረገውምና ተዉጎ አትግደሉት የሚል ድምጽ ከሥዕሏ ተሰማ። ከሥዕሏ የተቈረጠውን

(26) እስራኤል፣ በልብሳቸው ጫፍ ላይ ሰማያዊ ቀለምን ለምን አደረጉ? →

የሥዕሊን ክፍልም ከተቈረጠበት ቦታ ቢገጥሙት ተጣብቆ እንደ ቀድሞው ሆነ (177 ተአምረ ማርያም)። የእመቤታችን ሥዕል የምታደርገው ተአምር አሁንም እጅግ ብዙ ነው። ከዕለታት አንድ ቀን ደግሞ አንድ አረማዊ ሰው የሰውን ገንዘብ እወስዳለሁ ብሎ ከሰዎች ጋር ሲጨቃጨቅ ሰዎቹ ቢረቱትና ቢበሳጭ ከአንዲት ቤተ ክርስቲያን ሄዶ የእመቤታችንን ሥዕል በተሳለ ሰይፍ መትቶ ከጥልቅ ጉድጓድ ጨምሯት ሲመለስ፣ ልብሱን ደም ነክቶት አንድ ክርስቲያን አይቶ “አንተ የተረገምክ! ሰው” በእውነት የጻድቅ ሰው ደም አፍስሰሃል፣ በላይህ ላይ የተረጨውን እና እየመሰከረብህ ያለውን ደም እስኪ ተመልከት! ሲለው እሱም ደንግጦ እኔ እኮ የጻድቅ ሰው ደም አላፈሰስኩም፣ አልገድልኩምም። ነገር ግን የድንግል ማርያምንና የልጇን ሥዕል በሰይፍ መትቹ ቀድሞአሁ አለው። ክርስቲያኑ ሰውዬም በዚያች አገር ወደአለ ዳኛ ወሰደውና ሥዕሊን የት ጣልካት ሲሉት፣ እንዴት አድርጎ እንደመታት እና ከጥልቅ ጉድጓድ እንደጣላት ነገራቸው። ሰዎችም ሥዕሊን ወደጣለበት ጉድጓድ እየሮጡ ቢሄዱ፣ ሥዕሊ ከተቈረጠው ቦታ ላይ እንደ ክረምት ውሃ ደም ሲፈስስ አይተው ከጉድጓዱ አውጥተው ቀድሞ ወደ ነበረችበት ቦታ በእልልታ መልሰው አስቀመጧት፣ በየዓመቱ መስከረም (8) ቀንም ያከብሯት ጀመር፣ ይህ ሰውም ንስሐ ገብቶና ተጠምቆ እስከ ዕለተ ሞቱ ድረስ በቅንነት ሲያገለግል ኖሮ በክብር ዐረፈ (294 ተአምረ ማርያም)።

፫፴፩-131 ጎበ ወረቀ ብእሲ ጽጌ ከርሥኪ መሥዋዕተ፣ በሐቂፈ ሕፃን ሥዕልኪ ተረክበት ከሠተ (ክሥተ)፣ ወካዕበ ኮነት ምስለ ወይነ ምሥጢር ጎብስተ፣ እለ ርእዩ ወእለ ሰምዑ መንከረኪ ዘንተ፣ ለተአምርኪ ማርያም ወሀቡ ስብሐተ።

(27) ጌታ፣እስራኤል በልብላቸው ጫፍ ላይ ሰማያዊ ቀለምን እንዲያደርጉ ያዘዘበት ምክንያት፣ሰማይ የመሰለ ባህርን አሻግራ፣ ሰማያዊ ሕግን ሠራሁላችሁ ሲል ነው ዘፀ.15.38 ንባብና ትርጓሜው።

ማርያም ሆይ አንድ ሰው የማሕፀንሽ ፍሬ የሆነ የጌታ ሥጋው ደሙን ተቀብሎ በተፋበት ቦታ ሥዕልሽ ሕጻንን ታቅፋ ከሥጋሪ ከደሙ ጋር በግልጽ ታየች (ግልጽ ሆና ተገኘች) ይህን ድ ሥራሽንም ያዩና የሰሙ ሁሉ ለተአምርሽ ምስጋናን አቀረቡ።

የእመቤታችን ሥዕል፣ በንብ ቀፎ ውስጥ ስለመታየቷ (ታሪክ) ብዙ ንብ የነበረው አንድ ሰው ወደ አንዲት ሥራዋኛ (ፋ ጠንቋይዋ) ሴት ሄዶ፣ ንቤ ከሰው ሁሉ የበለጠ ይበዛልኝ ዘ' የምሠራውን ሥራ እንድትመክሪኝ እለምንሻለሁ አላት፣ ያቺ ሴት እኔስ ሥጋውን እና ደሙን በተቀበልህ ጊዜ ካፍህ አውጥተህ በብ ቀፎ ውስጥ ጨምረው፣ ብዙ ንብ፣ ሰምና ማርም ይሆንልሃል ብ እመክርሃለሁ አለችው። እሱም በነገረችው (በ2ተኛው) ቀን (ቤተክርስቲያን ሄዶ ሥጋውንና ደሙን ከተቀበለ በኋላ እንደ ነገረች ሥጋውንና ደሙን ከአፋ አውጥቶ በንቡ ቀፎ ውስጥ ጨምር ወደቤቱ ገባ። (በ2ተኛው) ቀንም ይህ ሰው በንቡ ቀፎ ውሳኔ ከጠንቋይዋ እንደተነገረው አልሆነለትም። ነገር ግን በዚያ ፈን ፍጹም (ታላቅ) ብርሃንን እና የእመቤታችንን ሥዕል አየ፣ ሥዕሊ ከፀሐይና ከጨረቃ ይልቅ የሚያበራ ልጅን ታቅፋ ነበር። ይ፤ ድንቅ ተአምርም በዓለም ሁሉ ተነገረች፣ ታወቀችም (174 ተአ፣ ማርያም)።

፫፴፪-132 ተአምረ ወልድኪ ጽጌ ለዓይንዩ ይኤድማ፣ ወእምኔሁ ፈድፋደ ላህዩ ሥዕልኪ ሥርጉተ ግርማ፣ ለገነተ ትንቢት ማርያም ዘመነ ጽጌሃ ወቀስማ፣ ይኅልዩ ለኪ እስራኤል በጥዑም ዜማ፣ ታሕተ በለሰሙ ወወይኖሙ አዕረፉ እምጻማ።

ለተክል ቦታ ትንቢት የአበባዋና የፍሬዋ ዘመን የሆነሽ (ፋ ከሥጋሽ ሥጋን፣ ከነፍስሽ ነፍስን ነሥቶ አዳምን ከነልጆቹ ር ገነት እንዲመልሰው ዘፍ.3.22. ትንቢት የተነገረልሽ እና ትንቢቱ ተፈጽሞ አዳም ከሲኦል ወደ ገነት የተመለሰሽ) ሉቃ.23.39-40. ማርያም ሆይ

(28) እስራኤል፣ ከግብረ ነግሥት ጀምሮ ሰንት ጊዜ ሰፈሩ? →

የልጅሽ የተአምር አበባ ዓይነ ልቡናዬን ደስ ያሰኛታል ከአርሱም ይልቅ በእጅጉ የመወደድ ግርማን የተሸሰመች የሥዕልሽ መልክ ዓይነን ደስ ያሰኛታል፤ እስራኤልም ደስ በሚያሰኝ ዜማ ይዘምሩልሽ ዘንድ ከበለሳቸውና ከወይናቸው በታች ዐረፉ (ተጠለሉ)።

(ታሪኩ) በነገሥታቱ በሰሎሞን፤ በሕዝቅያስና በዘሩባቤል ዘመነ መንግሥት እስራኤል ዘሥጋ የተባሉ ሁሉ ከመከራ ሥጋ የዳኑበትና አንዱ በአንዱ ላይ ጦር ሳያነሳ ዘመኑ የሰላም ዘመን ሆኖ እስራኤል እየአንዳንዳቸው ከበለሳቸውና ከወይናቸው ሥር (40) ዘመን በሰላም ያረፉበት ታሪክ ሲሆን፤ 1ኛ.ነገ.4+25፤ ሚ.ክ. 4.4. እስራኤል፤ ደስ በሚያሰኝ ዜማ ይዘምሩልኝ ማለቱም፤ አዳም ፈጣሪውን በድሎና ፈርቶ ሲሸሸግ፤ ጌታም አዳም! ወዴት ነህ ብሎ ቀኑ ሲመሽ በገነት ውስጥ ድምፁን ማሰማቱ፤ (ከአዳም ጋር መነጋገሩ)፤ ዘፍ.3.8-10. የዚህ ኃይለ ቃል ምሥጢር፤ በመጽሐፈ ቀሌምንጦስ ምዕራፍ 3. ቍጥር 19-21፤ በመጽሐፈ ሲራክም ምዕራፍ 24. ቍጥር 6-9. እንደተጻፈ፤ በሐሙስ ዕለት ወበመንፈቃ ለዕለት እትወለድ እምወለተ ወለትክ፤ “በአምስት ቀን ተኩል ማለትም በ5,500 ዘመን የልጅ ልጅህ ከምትሆን ከድንግል ማርያም ተወልጄ፤ (ሥጋን ሰብሼ)፤ በመስቀል ተሰቅዬ አድንሃለሁ ብሎ” የ5,500 ዘመን የተስፋ ቃል መስጠቱ ነበርና፤ የዚህ ዘመን ፍጻሜ ሲደርስ ጌታ ከሴት (ከድንግል ማርያም) ተወልዶ ገላ.4.4. በመስቀል ላይም ተሰቅሎ እርሱን (አዳምን) ወክሎ አባት ሆይ በመጽሐፍ የተነገረው ሁሉ ተፈጸመ ብሎ በለበሰው ሥጋ ወደ ባሕርይ አባቱ ወደ አብ ሲጸልይ ዮሐ.19.28. የሥርዓተ ቅዳሴ ትርጉም እንደተናገረውም፤ አዳም ከጌታ የተሰጠው የተስፋ ቃል እንደተፈጸመ በዚህ ተረድቶ፤ ዛሬ የአዳም ምሳሌ ሆኖ በቅዳሴ ጊዜ ዲያቆኑ፤ ተንሥኡ ለጸሎት (ለጸሎት ተነሡ)፤ የሚለውን ጸሎት አባታችን አዳም በሲኦል

(29) እስራኤል፤ ከግብፅ ወጥተው ከነፃን እስኪገቡ ድረስ (42) ጊዜ ሰፈሩ፤ ይህም ከአብርሃም እስከ ክርስቶስ ልደት ድረስ ለአለው (ለ42) ትውልድ ቍጥር ምሳሌ ነው ማቴ.1.17-18 ንባቡና ትርጓሜው።

የነበሩ ነፍሳትን በጸሎት ለማትጋት፤ ተንሥኡ ለጸሎት (ለጸሎት ተነሡ) ብሎ ሲያውጅ፤ የዛሬ ምእመናን ምሳሌ የሆኑ በገነት የነበሩ ነፍሳትም፤ እግዚአ ተሣላሲን (አቤቱ ይቅርበለን) ሲሉ የዛሬ ቁ፣ ምሳሌ የሆነው ጌታም፤ ወዲያው በአካለ ነፍስ ሲኦል ወርዶ፤ ሰላም ለኩልክሙ (ሰላም ለሁላችሁ ይሁን) ብሎ የመለኮቱን ብርሃን በሲኦል ሲነዛ (ሲገልጽ)፤ ነፍሳትም መልሰው ምስለ መንፈስክ (ከመንፈስህ ጋር፤ እንደቸርነትህ ይደረግልን) ብለው ከእስራኤል ወገን ከተገኘች ከድንግል ማርያም በተወለደ በጌታ ቸርነት ከሲኦል መከራ ወጥተው ገነት ገብተውና ደስ ተሰኝተው በሰላም ይኖራሉ ነው።

፪፴፫፡-133 ዕቅድ ማየ ልብን ሊተ ዘወልድ እኩዮ፤
ገብ ተጎሊ ወትቤ ተአምረኪ ሠናየ፤
ገቢራ ትርሢተ ልብሰ በዓል ጽጉየ፤
እንዘ ትነጽፍ ዘርቤታተ ወትነሰንስ መጽርየ፤
ለክብረ ሥዕልኪ ድንግል ትሰግድ ነፍስየ።

ድንግል ሆይ ነፍሴ የልጅ ወንድሜ የተቋጠረ የነጭ ዕጣን ሽቱ ለእኔ ነው ብላ መልካም ተአምርሽን በአሰበችበት ቦታ የበዓል ልብሰ ለብላና የክበረ ምንጣፍን አንጥፋ፤ የቀጋ አበባንም ነስንሳ (ይህ ቃል ቀድሞ በንጉሥ ሰሎሞን እንደተነገረ መኃ 1.14፤4-14 የእግዚአብሔርን ልጅነት አግኝታ፤ እርሱንም መሰላ) ለሥዕል፤ ክብር ትሰግዳለች ።

፪፴፬፡-134 ከመ ይትፌሣሕ ሕጻን ሰባ ይሬኢ እሞ፤
እትፌሣሕ ሥዕልኪ (እትፌሣሕ አንሰ ሥዕልኪ) በርእይ ወተሳልሞ፤
ተአምረ ላሕኪ ድንግል ለፀሐየ ቀትር እስከ አጽለሞ፤
እስመ ፍቅርኪ ጽጌ ትፍሥሕት ለአስካልኪ አሕመሞ፤
ለቤዛ ዚአየ ከመ ይክዐው ደሞ።

ድንግል ሆይ ሕጻን ልጅ እናቱን ባየ ጊዜ እንደሚደሰት፤ እኔም ሥዕልሽን በማየትና በመሰላም እደሰታለሁ የጎዘንሽ ተአምር፤

(30) መስቀል፤ (የመስቀል ምልክት)፤ ለመጀመሪያ ጊዜ በማን እጅ ታየ? →

የቀትር ፀሐይን እስከ አጨለመው ድረስ ደስ የሚያሰኝ ፍቅርሽ! (ሰውን ወደ ወደዚህ ዓለም የመጣና) እኔን ለመዋጀት ደሙን ያፈሰስ ዘንድ፤ ልጅሽን የመስቀል መከራ እንዲቀበል አድርጎታልና ኢሳ. 52.3፣ 1ኛ.ዮሐ.1.7።

፪፴፮-135 ሰባ ሰዎች ጎፍረተ ትክት ቅድመ መዋዕለ ገጽሕ ሱባዔ፣ (ሰባ ተርጉሙ ቃለ ወንጌል ቅድመ ንጉሥ እንበለ ይግበር ምማዔ)፣ ተአምረ ፍቅርክ ያርኢ ወያሰተሐፍር ጸላዔ፣ ማርያም ሥዕልኪ ለዮሐንስ ጽጌ ትንሣኤ፣ ወደሰቶ ወአእኩተቶ ቅድመ ገጸ ኩሉ ጉባኤ፣ አፈ ወርቅ እንዝ ትብል ጊዜያተ ክልኤ።

ማርያም ሆይ ዮሐንስ የፍቅርሽን ተአምር ይገልጽና ጠላትን ያሳፍር ዘንድ (ከ7) ቀን መንጸት በፊት ዘሌዋ.12.2-4. ደም የሆነ የሴት አካልን በሳመ ጊዜ (የፍቅርሽን ተአምር ይገልጽና ጠላትን ያሳፍር ዘንድ አርቃድዮስ በሚባል ንጉሥ ፊት ሳያፍር የወንጌልን ቃል በተረገሙ ጊዜ) ሥዕልሽ የትንሣኤ አበባ የሆነ፣ (ትምህርቱ ደስ የሚያሰኝ) ዮሐንስን «2» ጊዜ አፈወርቅ፣ አፈወርቅ እያለች በሕዝቡ ፊት ፈጽማ አመሰግነችው። "ሰባ ተርጉሙ ቃለ ወንጌል ቅድመ ንጉሥ እንበለ ይግበር ምማዔ፣ ማለትም ዮሐንስ፣ በንጉሥ አርቃድዮስ ፊት ሳያፍር (ሳይፈራ) የወንጌልን ቃል በተረገሙ ጊዜ" የሚለውን ቃል ታሪኩን ወደፊት ከምናገኘው ከዮሐንስ አፈወርቅ ታሪክ አምጥተው ሊቃውንት አባቶች ከዚህ አስገብተውታል።

ዮሐንስ! ዳንኤልና አፈወርቅ እንዴት ተባለ?

(ታሪክ) ዮሐንስ አፈወርቅ ሲፋኒዶስ (ሴኮንዶ) ከሚባል አባቱ አትናሲያ (አንጡላ) ከምትባል እናቱ (በ347) ዓ.ም መስከረም (9) ቀን በአንጾኪያ ተወለደ አባቱ ወታደር ነበር በሕጻንነቱ ዐረፈ እናቱ ብቻ አሳደገችው ሥጋዊ ጥበብን (ፍልስፍናን) ከተማረ በኋላ ብሉይንና ሐዲስን ተማረ መነኮሰም እናቱም ዐረፈች በዚህ ጊዜም የአባቱንና የእናቱን ሀብት ምንም ሳያስቀር ለነዳያን መጽውቶ ተመልሶ ወደ መንፈሳዊ ትምህርት ቤት ገባ ገና በዲቁና መዓርግ

(31) መስቀል (የመስቀል-ምልክት)፣ ለመጀመሪያ ጊዜ የታየ ዓለም በተፈጠረበት መጋቢት (29) ቀን እሑድ በመላእክት እጅ ነው (የእሑድ መጽሐፈ አክሲማሮስ ክፍል አንድ)።

እያለም የኦሪትንና የነቢያትን መጻሕፍት ተረጉሙ። ከዕለታት አንድ ቀን ተግቶ ሲጸልይ የጌታ መልአክ ሐዲስ ዳንኤል ብሎ አጽናፎ ሐዲስ ዳንኤል የተባለበት ምክንያትም ነቢዩ ዳንኤል የጠፋ የናቡከደነዖር ሕልሙንና ትርጉሙን በመንፈስ ቅዱስ ተገልጾለት እንደተረገሙ ሁሉ (ዳን 2.1-49) ዮሐንስ አፈወርቅም፣ አፈወርቅ ከመባሉ በፊት ዘመነ ሰማዕታት በተባለው በዲዮቅልጥያኖስ፣ በመክስምያኖስ ዘመነ መንግሥት ንባቡና ትርጉሙ ጠፍቶ የነበረውና ራእዩ ዮሐንስ የተባለው መጽሐፍ፣ እንደነበረ ማለትም ቀድሞ ዮሐንስ ወልደ ነጉድንድ የደረሰውና የጻፈው ቃል በመንፈስ ቅዱስ ተገልጾለት አንድ ቃልን ሳይጨምር እና ሳይቀንጥ ተናግሮታል። ስለዚህ

ዮሐንስ አፈወርቅ ሐዲስ ዳንኤል ተባለ ፊላትያኖስ (ፍላቢያኖስ) ከተባለው ከአንጾኪያ ሊቀጳጳሳትም የቅስና ሥልጣንን ተቀበለ፣ በዚህ መዓርግ እያለም መጻሕፍተ ሐዲሳትን ተረጉሙ፣ (በ43) ዓመቱም የጽጽስና ሹመትን ቀሩጥንጥንያ በምትባል አገር ተሾሞ ብዙ ድርሳናትና ተግሣጻትን ደረሰ (ጻፈ)። አፈወርቅ የተባለበትንም ምክንያት ከዚህ ይናገሩታል።

1ኛ. ይህ ሰው፣ ዮሐንስ ተብሎ በሚጠራበት ጊዜ ሲያስተምር ትምህርቱ ደስ ቢላቸው ምእመናን ይህስ አፈወርቅ ነው ብለውታል።

2ኛ. በቅዱስ ማቴዎስ ወንጌል ምዕ.1.25. የበኩር ልጅዋ፣ እስክትወልድ ድረስ ዮሴፍ፣ እጮኛው ማርያምን አላወቃትም የሚለውን ቃል፣ አርቃድዮስ የሚባል ንጉሥ ትርጉሙን ጠይቆት ሊቁ ዮሐንስ ሲተረጉም እንዲህ አለ፣ እመቤታችን ጌታን ከመውለዷ አስቀድሞ ዮሴፍ ወላዲተ አምላክ እንደሆነች አላወቀም ምክንያቱም ከዚያ በፊት ያለግንኙነት፣ በድንግልና የፀነሰች ሴት የለችም ነበርና (አያውቅም ነበርና)። የድንግል ማርያም ፅንሰም በድንግልና መሆኑ ለዓለም

(32) መስቀል፣ ድል ማድረግ የጀመረ መቼ ነው? →

እንግዳ (አዲስ ምሥጢር) ነው። አምላክን እስከምትወልድ ድረስ የአምላክ እናት መሆኗን በእርግጥ አላውቀም። ነገር ግን ኮከብ ከያዕቆብ ይወጣል (ኮከብ ክርስቶስ ከያዕቆብ ዘር ይወለዳል) ተብሎ የተነገረ ትንቢት ዘኁ.24.17. ተፈጽሞ ጌታ ሲወለድ፣ የሰማይ ሰራዊትም ለምስጋና ሲወጡና ሲወርዱ (በምስጋና ሲሰግዱ)፣ ባየ ጊዜና ናሎት (እረኞች) ከመላእክት ጋር ሲያመሰግኑ በሰማ ጊዜ፣ ሰብአሰገልም ሰግደው ወርቅ፣ ዕጣን፣ ክርቤ ሲያቀርቡለት አይቶ፣ ከድንግል የተወለደውም የነገሥታት ንጉሥ እንደሆነ ሲረዳ የአምላክ እናት መሆኗን አወቀ ማለት ነው ብሎ ምሥጢሩን አስፋፍቶ በትክክል ተርጉሞ ሲጨርስ፣ በመስኮት ያለችና በወርቅ የተሣለች የእመቤታችን ሥዕል ከመስኮት ወርዳ (3) ጊዜ ራሱን ዙራ ዮሐንስ አፈወርቅ፣ አፈ ዕንቁ፣ ዕንቁ ጳዥዮን (ትምህርትህና አነጋገርህ እንደ ወርቅ እና እንደ ዕንቁ የተወደደህ ዮሐንስ) ሆይ መልካምን ተናገርክ አለችው። ንጉሥ አርቃድዮስም ይህን ሰምቶ እጅግ ተደነቀና ከእንግዲህ በኋላ ስሙ «አፈወርቅ» ይባል ብሎ አዋጀ። ስለዚህ አፈወርቅ ተባለ ማቴ.1.18-25 (ዮሐንስ አፈወርቅ ድርሳን ንባቡና ትርጓሜው፣ እንዲሁም 157 ተአምርና የግንቦት 12 ቀን መጽሐፈ ስንክሳር)።

፪፱፮፡-136 ርኅራኄኪ ማርያም ቀሢራ ሕጻን አኅዳ፣
ለመልአክ ብኪ ዘተማሕጸነ ትእዛዘ ጽጌኪ በአንት፣
እምድኅረ ተሥዕና ዐሪግ ለቀዊም ኅበ ይዛወ፣
ሳሙኤል ሶበ ጸለየ ደብረ ቀልሞን ዐሪ፣
ኃይለ ተአምር ዘሥዕልኪ ሰማየ መዘ፣።

ማርያም ሆይ፣ ርኅራኄሽ ይገለጽ ዘንድ ሕጻንን ከመቅሠፍ (ከመግደል) የተማፀነብሽ መልአክን አስተወው የልጅሽን ትእዛዝ በማጉደሉ ምክንያት እንደ ወገኖቹ (እንደ መላእክት) መቆምና ማረግ ከተሳነው በኋላ ሳሙኤል ቀልሞን ወደተባለ ተራራ ወጥቶ በጸለየ ጊዜ፣ የሥዕልሽ ድንቅ ተአምር ወደ ሰማይ ዐሳረገው።

(33) መስቀል፣ ድል ማድረግ የጀመረው ዓለም በተፈጠረ (በ4ኛው) ቀን ሚያዝያ (2) ቀን ረቡዕ ነው፣ ይህም መላእክት ከዲያብሎስ ጋር በሰማይ ጦርነት (ሰልፍ) ባደረጉ ጊዜ ነው ራእ.12.7፣ (የኢሉድና የረቡዕ መጽሐፈ አክሲማርስ)።

ምድራዊው፡- ሰማያዊውን ስለ መርዳቱ

(ታሪክ) ጻድቁ አባ ሳሙኤል በግብጽ ደቡብ ደክሎባ በሚባል መንደር ተወለደ አባቱ ካህን ነበር (በ14) ዓመቱ በአስቄጥስ ገዳም መነኩሰ ከታናሽነቱ ጀምሮም እንደ ነቢዩ ሳሙኤል 1ኛ.ሳሙ.2.18. ቤተ እግዚአብሔርን እያገለገለ ያደገ ሲሆን፣ ሰማያዊ መልአክን አማልኳል ይህም ጌታ ገምጉዲ በምትባል አገር በቅዳሴ ጊዜ ወዲያና ወዲህ እየተመላለሱ አውከው የነበሩ ሕጻናትን ቅሠፉ ብሎ መላእክትን ላክ ቀውስጦስ የሚባለው መልአክም መልክ መልካም ሕጻንን ከነጌጡ አገኘ ይህንንስ የፈጠረው ይግደለው ብሎ ትቶታል። የቀሩት መላእክት ግን የታዘዙትን ፈጽመው ወደ ሰማይ ሲያርጉ እሱ ክንፉ ተሰብሮና ኃይል አጥቶ ወደ ሰማይ ሳያርግ ቀረ ወደ ማይ አሻግሮ ቢያይ ቀልሞን በሚባል ተራራ የብርሃን ምሰሶም ተተክሎ አየ ይህቺ ቦታ ከፈጣሪዬ ጋር አስታራቂ ትሆነኛለች ብሎ ተጎትቶ ሄዶ ከደጃ ብርሃን (ከቤተልሔም) ወደቀ ዲያቆን ለተልዕኮ ከፍቶ ቢገባ ከዚያ ወድቆ አገኘው አንተ ምድራዊ ካህን ሰማያዊ? አለው ቀውስጦስም ግብሬ ምድራዊ አደረገኝ እንጂ፣ ተፈጥሮዬስ ሰማያዊ ነበር አለው አሁንም ሄደህ ለአባ ሳሙኤል ንገርልኝ አለው ሄዶ ነገረው እሱም ደወል መትቶ ሕዝቡን ሰብስቦ (41) ኪርያላይሶን (አቤቱ ይቅር በለን)፣ (41) በእንተ ማርያም (ስለ ድንግል ማርያም ብለህ ይቅር በለን) የሚል ጸሎትን አድርሶ ሄዶ ከሥዕለ ማርያም ተማጸነ፣ እመቤታችንም አባ ሳሙኤልን በቀኝ እጅህ ቀኝ ክንፉን፣ በግራ እጅህ ግራ ክንፉን ይዘህ፣ በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ስም ተነሥ በለው አለችውና እንደነገረችው ሄዶ በቀኝ እጅ ቀኝ ክንፉን፣ በግራ እጅ ግራ ክንፉን ይዞ በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ስም ተነሥ ቢለው፣ ቀውስጦስ (ይህ መልአክ) የቀደመ ኃይሉ ተመልሶለት ማኅበሩን በረድኤት እንዳልለያችሁ ስሜን ከአባ ሳሙኤል አትለዩት ብሏቸው ወደ ሰማይ ዐረገ (277 ተአምረ ማርያም)። ይህ (አባ ሳሙኤልም)

(34) የጌታ መስቀል፣ ከተቀበረበት በንግሥት ዕለኒ ከመውጣቱ በፊት ለማን ታዩ? →

(በ451) ዓ.ም በኬልቂዶን የተደረገውን የክህደት ቃለጉባኤ ቢልኩለት አይቶ በእሳት ያቃጠለ ጻድቅ ነው።

- ፫፱፯-137 ሥዕልኪ ጽግይተ ላህይ ዘከመዝ ትኤድም በዓለም፤
- እፎ ይህኒ በሰማይ ላህየ ገጽኪ ማርያም፤
- ሐሤተ ትእምርትኪ እጽገብ አስተርእዬኒ በሕልም፤
- እስመ አውዐየኒ ነደ ፍቅርኪ አፍሐም (ፍህም)፤
- አጥፍኦቶ ዘኢይክል ዝናም።

ማርያም ሆይ መልኳ አበባ የመሰለ (ደስ የምታሰኝ) ሥዕልሽ በዚህ ዓለም እንዲህ የምታምር ከሆነ! በሰማይማ! የፊትሽ መልክ ምን? (እንዴት?) ያምር! (ክብርሽ እንዴት ይበልጥ)? የአንቺን ደስታ አጠግብ ዘንድ በሕልም ተገለጫልኝ፤ ዝናም ሊያጠፋው የማይቻለው እሳት ፍቅርሽ አንድዶኛልና።

- ፫፱፰-138 አመ ትበርቂ በደብረ ምጥማቅ ሐምስ ዕለታተ፤
- ትእምርተ ገጽኪ ይርአይ እስከ ይትነሣእ ዘሞተ፤
- ሚ፡መጠነ ማርያም ታስተፌሥሒ ትፍሥሕተ፤
- ጎድጊሰ ጽጌ ፍቅርኪ በጊዜ ንቃሁ መዓልተ፤
- ብፁዕ ዘርእየኪ በሕልሙ ሌሊተ።

ማርያም ሆይ የፊትሽን መልክ (ሰማያዊ ክብርሽን) ያይ ዘንድ የሞተ ሰው እስኪነሣ ድረስ ደብረ ምጥማቅ በምትባል ቦታ (ለ5) ቀን ያህል በተገለጸሽ ጊዜ ምን ያህል ደስ ታሰኝላለሽ። በቀን የታየውና ደስ የሚያሰኝ ፍቅርሽን የገለጽሽበት ተአምር ይቅርና፤ (ይህንን ተዩና፤) ሌሊት በሕልሙ ያየሽ ምስገን ነው።

የሞቱና ያልሞቱ ሰዎች በዓይን ስለመተያየታቸው

(ታሪክ) ፊልጵስዩስ በምትባል አገር ታላቅ ቤተ ክርስቲያን በአንቺና በእኔ ስም ተሠርቶ ለመነኩሳት ገዳም ይሆናል ብሎ ጌታ ለእናቱ

(35) በአይሁድ የተቀበረው የጌታ መስቀል፤ በንግሥት ዕሌኒ ከመውጣቱ (ከ15) ዓመት በፊት ሰይጣን ከአባብ ምስል ጋር ለአሕዛብ ንጉሥ ለድግቅልጥያናስ እንደታየው ሁሉ፤ ለክርስቲያኑ ንጉሥ ለቱስጠንጢኖስ በአራት ከዋክብት አምሳል (በ312) ዓ.ም በሰማይ ሲያበራ ታየ (የመጋቢት 28 ቀን መጽሐፈ ስንክሳር፤ የቤተክርስቲያን ታሪክ በዓለም መድረክ እና መጽሐፈ ምሥጢር ምዕ.27፡ ቍ.16-17)።

አስቀድሞ በሰደቱ ጊዜ እንደተናገረና ትንቢቱ ተፈጽሞ ቤ ክርስቲያኗ ተሠርታ ደብረ ምጥማቅ ተብላለች፤ በየዓመቱ ከግንቦ (21) ቀን እስከ (25) ቀን ድረስም (ለ5) ቀን ያህል ከግብጽ ከኢትዮጵያ፤ ከአርማንያና ከሶርያ፤ ከሌሎች አገሮችም ሁ መጥተው ተሰብስበው ሳሉ፤ ገዳሙ የተቃጠለ እስኪመስል ድረ ድንገት ከሰማይ ልዩ ብርሃን ወረደ፤ የተሰበሰቡ ሰዎችም እጅ አደነቁ ከሰማዕታት ወገንም በንጉሥ ዳክዮስ ዘመነ መንግሥ ማለትም በ250 ዓ.ም በተወለደ (በ25) ዓመቱ በሰማዕትነት ያረፈ፤ ቅዱስ መርቆሬዎስ፤ (በ277 ዓ.ም) ያረፈው ቅዱስ ቴዎድሮስ እ (በ304) ዓ.ም ያረፈው ቅዱስ ጊዮርጊስ ይታዩ ነበር፤ ማንም ሰብ ቀድሞ በሕይወቱ እያለ የሚያውቀውንና የሚሻውን ሰው ከሞ ተነሥቶ ያይ ነበር (በ5) ቀን ውስጥም እመቤታችን ለክርስቲያኖች ለእስላሞች እየተገለጸች ትታይ ነበር የገንቦት (21) ቀን መጽሐፈ ስንክሳር ፤ 93ኛ ተአምረ ማርያም፤ እንዲሁም (የቤተ ክርስቲያን ታሪክ በሉሌ መልአኩ 1986 ዓ.ም

- ፫፱፱-139 ቀሱታተ ይጽዐን በአንበሳ እብነኒ በርእስ ሰይጣን ተቃራኒ አብሐ ለአሮን ሶርያዊ ኃይለ ፍቅርኪ ሰፋኒ፤
- ጽጌ ደብረ ምጥማቅ ማርያም ተአምርኪ ኖጎኒ፤
- ዘይገኒ ለዕበይኪ ኩሎ ያገኒ፤
- ወአጋንንተ ከመ ገብር ይቀኒ።

የደብረ ምጥማቅ አበባ የሆንሽ (ደብረምጥማቅ በምትባል ቦ ተአምርሽን የገለጽሽ) ማርያም ሆይ ገዥ የሆነ የፍቅርሽ ኃይ ማድጋዎችን (እንስራዎችን) በአንበሳ፤ ድንጋይንም የበጎ ሥ ተቃራኒ በሆነ በሰይጣን ራስ ላይ ይጭን ዘንድ ሶርያዊው አሮንን አሰለጠነው ተአምርሽም በዝቶ ተትረፈረፈልኝ፤ ለክብርሽ ታላቅነ የሚገዛም ሁሉን ያስገዛለታል፤ አጋንንትንም እንደ አገልጋይ ይገዛል

(36) ቅዱስ ያሬድ፤ መስቀል አብርሀ በከዋክብት አሰርገው ሰማየ እምኩሉስ ፀሐየ አርአዩ "መስቀል፤ እንደ ከዋክብት አበራ፤ ሰማይንም በብርሃን አስጌጠ፤ ብርሃኑም ከፀሐ ብርሃን ይልቅ በለጠ" አለ፤ (ጸሙድን እና የሥርዓተ-ቅዳሴ መግቢያ)።

አንበሳ ውሃን ስለመቅዳቱ

(ታሪክ) ሰርያ በምትባል አገር ከልጅነቱ ጀምሮ የመፈወስና ድንቅ ተአምራትን የማድረግ መንፈሳዊ ሀብት የተሰጠው አሮን የሚባል ጻድቅ ሰው ነበር ይኸውም እንግዶች መነኩሳት ወደ እርሱ በመጡ ጊዜ የርግብ ግልገሎችን አብስሎ ያቀርባል፤ ሥጋ አንበሳም ባሉት ጊዜ ግን በርግቦቹ ላይ በመስቀል ምልክት አማትቦ ርግቦችን እንዲበሩ ያደርግ ነበር፤ በተራራ ላይም ገዳምን ሠራ ውሃውም ከተራራው በታች የራቀ ነበርና፤ ባማተቦና በጸለየ ጊዜ ውሃውን ስቦ ከተራራው ላይ ያወጣዋል በአንዲት ቀንም ሰይጣን በተንኮሉ ሊአጠፋው ወደ እርሱ መጣ የአሮንም (2) በር ያላት በአት (የጸሎት ቦታ) ነበረችውና፤ ሰይጣን በአንዷ በር ሲገባ ከጌታ የታዘዘ መልአክ አሮንን በአንዷ በር አስወጥቶ በሰይጣኑ በሩን ዘግቶ ዋሻውን ደፍኖ ታላቅ ድንጋይን ጫነበት፤ አሮንም ውሃ የሚቀዳባቸው (4) እንስራዎችን በአንበሳ እየጫነ ለገዳሙ በመውሰድ አንበሳው (ለ10) ዓመት ያህል ውሃ እየቀዳ ሲያገለግለው ኖረ (የግንቦት 21 ቀን መጽሐፈ ስንክሳር)።

ሰይጣን ድንጋይን ስለ መሸከሙ

(ታሪክ) ከሕሙማን አጋንንትን የማውጣት መንፈሳዊ ሀብት የተሰጠው ሚልኪ የሚባል የግብፅ ባሕታዊ (14) ሰዎች ማንቀሳቀስ የማይችሉትን ድንጋይ ለገዳሙ መነኩሳት የሚያገለግሉ ገንዳዎችን (የአንስሳት ውሃ መጠጫዎችን) በደንጊያው ብስ ውስጥ በሰይጣን አንገት ላይ አሸክሞ ከሮም ወደ ግብጽ አገር ልዩ ስሟ ጡር ወደ ምትባል ገዳሙ እንዲያደርስ ያደርግ ነበር (የመስከረም አንድ ቀን መጽሐፈ ስንክሳር)። ጌታ፤ አጋንንትን እውጡ ማቴ.10.8፤ እባቡንና ገንጡን ብትረግጡም የጠላት (የዲያብሎስ) ኃይል ሁሉ ምንም ሲገዳችሁ አይችልም በማለት፤ መንፈሳዊ ሥልጣንን እንደሰጣቸው፤ እነሱም አጋንንት እንደተገዙላቸው የተናገሩት (12ቱ) ሐዋርያት እና (70ው) አገልጋዮች፤ ሉቃ.10.16-21፤9.1-7. ልበእምላክ በተባለው በንጉሥ ዳዊት ላይም እድሮ መዝ.88.18-21፤ የሐዋ.13.21-23

(37) የጌታ መስቀል፤ በንግሥት ዕለኒ ከወጣ በጊላ ዳግመኛ መቼ እና በማን ተቀበረ? →

በተኩላና በእባብ ላይ ትጫማለህ፤ አንበሳንና ዘንዶንም ትረግጣለህ (በአራዊት ሁሉ ላይ ትሰለጥናለህ) ያመነም ሁሉ ይፈጸምላታል ብሎ እንደተናገረ፤ መዝ.90.13-16. እንዲሁም ጌታን ተስፋ አድርገው በአንበሳ ጉድጓድ ተጥለው እና ከአንበሳ አፍ ድነው፤ አንበሳ እንደተገዛላቸው እንደነ ዳንኤል ሁሉ ዳን.6.16-28፤ ዕብ.11.32-35 እሮንና ሚልኪ የሚባሉ ቅዱሳን በእምነታቸውና በበጎ ሥራቸው ሰይጣንንና አንበሳን ገዙተዋል።

፪፱-140 በገነተ ፍቅርኪ ማርያም አስካለ ትእምርት ተረከበ፤
ፍሬ ስብሐትኪ ፍድፉድ እስከ ሰገቤሁ ተመክባለሁ፤
ዘዘዘአሁ ጣዕሙ ጸገየ ሕንጻብ፤
ወዘዘዘአሁ ዓናሁ ዘይሰልብ አልባብ፤
ልሳነ ዕፍረት ጊዮርጊስ መዓዛ ወሀበ፤

ማርያም ሆይ በፍቅርሽ የተክል ቦታ፤ የምልክት ፍሬ ተገኘ የክብርሽ ፍሬም፤ ጣዕሙና መዓዛው የየራሱ የሆነ፤ ልብን የሚመስጥ አበባን አፍርቶ በእርሱ ዘንድ እጽፍ ድርብ እስከሚሆን ድረስ በዛ ልሳነ ዕፍረት (ኢየሱስ ክርስቶስ፤ ፍጹም አምላክ መሆኑን በፍጹምነት መስክሮ መዓዛ ጸሎቱ የተወደደለት) ጊዮርጊስም መዓዛን ሰጠ (መዓዛ ረድኤትን አገኘ)።

እመቤታችን በርግብ አምሳል በጊዮርጊስ ቤት

(ታሪክ) ስለ እግዚአብሔር ወልድ አምላክነት፤ ምስክርነቱን የማያቋርጥ ጊዮርጊስ የሚባል ጻድቅ ሰው ነበር በዚህ ምክንያት የአገሪቱ መኳንንት ለብዙ ዘመን በጽኑ እስራት ፈረዱበት ጽኑ ከሆነ ፍርድና እስራት የተነሣም የራስ ሕመም ነበረበት፤ ከዕለታት አንድ ቀንም (ግንቦት 11 ቀን) ተኝቶ ሳለ ከሌሊቱ (በ11) ሰዓት እመቤታችን በነጭ ርግብ አምሳል ሆና ወደቤቱ ገብታ ከንፎችዋን በላይ ላይ ዘረጋች በዚያን ጊዜም ከእንቅልፋ ነቅቶ እጆቿን አንሥቶ የርግቧን ከንፍ ያዘ፤ ወዲያውም ተፈወሰ ቤቱንም መዓዛ ሞላው እመቤታችንም በረድኤት እንደጎበኘችው አወቀና ደስ ከሚያሰኝ ከእመቤታችን መዓዛ ጣዕም የተነሣ (ለ4) ቀን ያህል ሳይበላና

(38) የጌታ መስቀል፤ በንግሥት ዕለኒ አማካኝነት በኢየሩሳሌም ቤተመዝገብት ክኖረ (ከ287) ዓመት በጊላ (በ614) ዓ.ም ኪርቶስ (ፎታ) በተባለ በፋርስ ገዥ ተወስዶ በፋርስ ተቀበረ፤ (የመጋቢት 10 ቀን መጽሐፈ ስንክሳር እና የተለያዩ የታሪክ መጻሕፍት)።

ሳይጠጣ ቆይቶ የእመቤታችን መዓዛ ረድኤት እንደ ምግብና እንደ መጠጥ ሆኖት ደስ ተሰኝቷል (221 ተአምረ ማርያም)።

- ፪፵፩፡-141 በሠላስ አዕባን ገጸ ሥላሴሁ ለአምሮ፣
- ሐኒጸ ቤትኪ ድንግል ድኅረ ፈጸመ ሣርሮ፣
- አመ ወረደ ለበዓል ምስሌኪ በአማኅብሮ፣
- እንዘ ይብላ ቃለ ለዘምሮ (በዘምሮ)፣
- ልዑል ቀደስ ማኅደሮ ደናግል ለጽጌኪ ዘበጣ ከበሮ።

ድንግል ሆይ አባትሽ ዳዊት ልዑል እግዚአብሔር ማደሪያው የሆንሽ አንቺን ቀደስ (ልዩ አደረገ) ብሎ እንደመሰከረ ሁሉ መዝ.45.4 ልጅሽ የሦስትነቱን አካል ለመግለጽ በሦስት ድንጋዮች ቤትሽን ሠርቶ ከፈጸመ በኋላ በአንድነት ከአንቺ ጋር ለበዓል በወረደ ጊዜ ደናግል፣ ልዑል እግዚአብሔር ማደሪያው የሆንሽ አንቺን በንጽሕና፣ በቅድስና አከበረ እያሉ፣ በቃል ለመዘመር ለልጅሽ ከበሮን መቱ፣ (በቃል በመዘመር ምስጋናን አቀረቡ)።

(ሐተታ) ጌታ፣ በሦስት ድንጋዮች ብቻ አንዲት ቤተክርስቲያንን መሥራቱ፣ ከላይ በትርጉሙ ላይ እንደተመለከትነው በስም፣ በአካል፣ በግብር ሦስት፣ በመለኮታዊ ሥልጣን፣ በህልውና አንድ አምላክ የመሆኑን ምሥጢር ለመግለጽ እና ዘፍ.1.26-28፣ ማቴ.28.18-20. ወደ ሰማይ ከማረጉ በፊት፣ አምስት እንጆራንና ሁለት ዓሣን ብቻ፣ ባርኮ 5,000 ሰዎችን መግቦ ተአምሩን እንደአሳየ ሁሉ፣ ዮሐ.6.9-15. ከዐረገ በኋላም፣ ልዩ ተአምሩን ሠርቶ ለማሳየት ነው። እንዲሁም ድንጋይ፣ በባሕርይ በክረምት አይለወጥም፣ በበጋም አይሰነጠቅም ቋሚ እና ኗሪ ነው። የእኔ ባሕርይም አይለወጥምና፣ ለዘለዓለም የምኖር እኔ አምላካችሁ ቋሚ እና ኗሪ ሥራን ሠራሁላችሁ ለማለት! ቅዱስ ጴጥሮስንም አንተ የሃይማኖት መሠረት ነህና፣ በአንተ መሠረትነት ቤተክርስቲያኔን አንጸታለሁ (ምእመናንን በሃይማኖት አንጸባታለሁ) ብሎ እንደተናገረ

(39) ኪርዮስ፣ (ፎቃ) የተባለ የፋርስ ሀገረ ገዥ ወስዶ የቀበረው የጌታ መስቀል፣ መጭን በማን ተመለሰ? →

ማቴ.16.18-20. ዘለዓለማዊ ክብርን የምታሰጥ ቤተክርስቲያን የሃይማኖት መሠረት በሆኑ በሐዋርያት አማካኝነት እመቤታች በዐረገች (በ4) ዓመት (በ53) ዓ.ም ፊልጵስጥስ በምትባል አገር፣ (ሰ፣ 20 እና ሰኔ 21) ቀን የመጀመሪያዋ ቤተክርስቲያንን (በ3) ድንጋዩ ብቻ ሠራ። (43) ዓመት ሙሉ የታነጸው እና ቁመቱ 5.433 ክንዩ ከሁለት ስንዝር የነበረው የክፉ ሰዎች ግንብ ግን፣ በአንዲት ቃል በነፋስ ተበተነ ዘፍ.11.1-10፣ መጽ.ኩፋ.10.10-22።

ቤተክርስቲያን ለመጀመሪያ ጊዜ በየት ተሠራች?

(ታሪክ) እመቤታችን ባረገች (በ4) ዓመት (በ53 ዓ.ም) ለመጀመሪያ ጊዜ የእመቤታችን ቤተ ክርስቲያን ፊልጵስጥስ በምትባል አገር ያሳ ፅንጨት፣ ያለ ሣር፣ ያለ ውኃና ያለ ጭቃ «በ3» ድንጋዮች ብቻ በተወደደ በልጅዋ ፈቃድ ተሠራች የቤተ ክርስቲያንቱ ሕንፃ ተጀምሮ እስከ ተፈጸመ ድረስም ድንጋዮች በሐዋርያት እጅ ውስጥ ይለመልሙ ነበር፣ ሕንጻውም (ሰኔ 20 ቀን ተፈጽሞ በነጋው ሰኔ 21 ቀን) ጌታ ራሱ ቀድሶ ሥጋውንና ደሙን ለሐዋርያት አቀብሎ በታላቅ ክብር ወደ ሰማይ ዐርጓል። (የሰኔ 20 እና 21 ቀን መጽሐፈ ስንክሳር፣ እንዲሁም 99 ተአምረ ማርያም)።

- ፪፵፪፡- 142 ዑርኤል (ኩራኤል) ለሄኖክ ዘአርአዮ፣
- ትእምርተ አምሳልኪ ቤተ ነድ፣
- ዘመብረቅ ጠፈራ ወኅብራ በረድ፣
- በከመ ተነበይኪ ድንግል ጽጌ ነጉድጓድ፣
- ያስተበፅዑኒ ኩሉ ትውልድ፣
- ወእምኔሆሙ አንሰ ገብርኪ ዋሕድ።

የነጉድጓድ አበባ (የብርሃን እናት) የሆንሽ ድንግል ሆይ ዑርኤል (ኩራኤል) የሚባል መልአክ ለሄኖክ ያሳየው ጣራዋ መብረቅ፣ መልካ በረድን የሚመስልና የእሳት አዳራሽ የሆነች ቤት የምሳሌሽ

(40) የጌታ መስቀል፣ በፋርስ ሀገር ከተቀበረ (ከ14) ዓመት በኋላ (በ628) ዓ.ም ህርቃፊ በተባለ በሮም ንጉሥ ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሰ (የመጋቢት 10 ቀን መጽሐፈ ስንክሳር እና የተለያዩ የታሪክ መጻሕፍት)።

ምልክት ናት (ሄኖ 4.45-51 የሐምሌ 21 ቀን መጽሐፈ ስንክሳር) ቀድሞ ንጉሥ ሰሎሞን ንግሥታት እንደሚያመሰግኑሽ። መጋ. 6፡ 9-10 አንቺም ትውልድ ሁሉ ያመሰግኑኛል ብለሽ እንደተናገርሽ ሱቃ.1.35-50 ከእነርሱም አንዱ እኔ ባሪያሽ አመሰግንሻለሁ። (ይህ ታሪክ እመቤታችን) (በ48) 9.ም ገደማ የካቲት (16) ቀን ጎልጎታ በምትባል ቦታ በጌታ መቃብር ጥግ ስትጸልይ ልጇና ፈጣሪዋ ቃል ኪዳን በገባላት ጊዜ በእሳት እጥር የተሠራችውንና ያሳያትን ቤት ቀድሞ ሄኖክ ካያት ከእሳት አዳራሽ ጋር የሚያገጸጽር ነው)።

በዓለም የመጀመሪያው ጸሐፊ ማን ነበር?

ሄኖክ ዓለም በተፈጠረ (በ1121) ዓመት ከአባቱ ከያሬድና ከእናቱ ከባረካ ተወለደ ሄኖክ ማለት አዲስ ማለት ነው ሄኖክ የነፋሳትን መውጫና የከዋክብትን መነሻ መድረሻ ያወቀና ብዙ ራእዮችን ያየ ጌታ የመረጠው ሲሆን፤ ለመጀመሪያ ጊዜ የጌታን ቃል የጻፈና ጽሑፍን ለትውልድ (ለልጅ ልጁ ለኖህ) በጽሑፍ እንዲተላለፍ ያደረገና ኩፋ 5.22-25 ሄኖ.18.42. በገነት ጥግ (6) ዓመት ጌታን ሲያገለግል ኖሮ (በ7ተኛው) ዓመት፤ ዓለም በተፈጠረ (በ1486) ዓመት በዚህ ዓለምም (365) ዓመት ኖሮ ለመጀመሪያ ጊዜ ከሞት የተሠወረ የጌታ ባለሟል ነው ዘፍ.5.23-24፤ ኩፋ.5.20። በመጨረሻው ሰዓትም የባሕር አውራ የተባለው ሐሳዌ መሢሕ ይመጣል ተብሎ ትንቢት እንደተነገረ ዳን 7፡ 3-21 ሐሳዌ መሢሕ፤ የሐሰት ተአምርን በማድረግና እኔ ክርስቶስ ነኝ በማለት ብዙዎችን በሚያስትቡት ጊዜ ከነቢዩ ኤልያስ ጋር ሆኖ ሐሳዌ መሢሕ አምላክ አይደለም፤ ፍጥረታትን ሁሉ የፈጠረ አምላክ አለ ብለው (1260) ቀን ሲያስተምሩ ሁለቱንም፤ ያስገድላቸዋል፤ እነሱም በሰማዕትነት ያርፋሉ ራእ.11.1-14።

- ፪፵፫፡-143 እመ ዐረጉ አድባረ ወወረድኩ ገዳመ፤
- ጎጣእኩ ጽጌ ዘይመስለኪ ፍጹመ፤
- ከመ እሰብሕ ዳግመ ተአምረኪ መድምመ፤

(41) መስቀል፣ በዕለተ ምጽአት ጊዜ ምን አገልግሎት ይሰጣል? →

አስምዕኒ ድንግል ማኅሌተ ሕጻናት ጥዑመ፤
ወበየማንኪ ክፍልኒ ቀደመ።።
ድንግል ሆይ ወደ ተራሮች ብወጣና ወደ በረሃ ብወርድ በንጽሕና፤
በቅድስና አንቺን የሚመስል ፈጽሞ አጣሁ አስደናቂ የሆነ
ተአምርሽንም አመሰግን ዘንድ ደስ የሚያሰኝ የሕጻናት ማኅሌትን
(ምስጋናን) አሰሚኝ፤ በቀኝሽ መቆምንም አድዬኝ።

እመቤታችንን የሕጻናት ምስጋናን አሰሚኝ ስለምን አለ?

እመቤታችንን ደስ የሚያሰኝ የሕጻናት ምስጋናን አሰሚኝ ማለቱ፤ መላእክት በነገድ በነገድ ሆነው ጌታን በዜማ እንደሚያመሰግኑና ከ144,000 (ከመቶ አርባ አራት ሺህ) ሕጻናት በቀር ያቺን ምስጋና (ሰማያዊ ማኅሌትን) ማወቅ ለማንም አልተቻለውም ተብሎ እንደተጻፈ ሄሮድስ ያስገደላቸው ሕጻናት ጌታን በዜማ ያመሰግናሉና ራእ.14.3-6 ቂም በቀል እንደሌላቸው እንደ ሕጻናት ካልሆኑም ከሕጻናት መዓርግ መድረስ እና መንግሥተ ሰማያትን መውረስ አይቻልም ማቴ.18.3። ከመዓርጋቸው ካልደረሱም ምስጋናቸውን ማመስገን አይቻልምና፤ ጌታ በተወለደ ጊዜም እረኞች ከመላእክት ጋር፤ ሱቃ.2.13. በሆሣዕና ጊዜም ሕጻናት ደስ የሚያሰኝ ምስጋናን አቅርበዋልና። በተያያዘ ምሥጢርም ከሕጻናትና ጡት ከሚጠቡ ልጆች አፍ ምስጋናን አዘጋጀህ የሚል አማናዊ ትንቢት በሕጻናት አንደበት ተፈጽሟልና። ደቂቅ የሚላቸውም (የ40 እና የ80 ቀን) ሕጻናት ሲሆኑ፤ ሕጻናት የሚላቸው ደግሞ የዓመት እና የ2 ዓመት ዕድሜ ያላቸው ናቸው ሙዝ.8.2 ንባብና ትርጓሜው።

ጌታ የባረካቸው ሕጻናት ምን ሆኑ?

(ታሪክ) ከዕለታት አንድ ቀን ከጌታ ሊያስባርኩ ወላጆቻቸው ሕጻናትን ሲያመጡ ሐዋርያት ሕጻናቱ ይጠቀጥቁናል፤ ትምህርትም ያስፈቱናል ብለው

(42) ከሰማይ ሥጋን ይዞ ያልወረደ ጌታ፤ ከድንግል ማርያም የነሣውን ሥጋ፤ በመስቀል ላይ ሠውቶ ዓለምን እንደ አዳነ ሁሉ፤ ዳግመኛ ለፍርድ ሲመጣ በጦር የወጉት አይሁድ በዓይን እያዩት በመስቀል ላይ ሆኖ ለሁሉም እንደየሥራው ይከፍላል ራእ.1.7፤ 2ኛ.ተሰ.1.6-10።

ቢቂጡ ጌታ ወደ እኔ ይመጡ ዘንድ ሕጻናትን ተወካቸው እትከልክሏቸው ወንጌል የምትነገርና መንግሥተ ሰማያት የምትሰጥ ቁም በቀል እንደሌላቸው እንደነዚህ ላሉ ነውና ብሎ በእጁ የባረካቸው የጌታ ባለሟሎች ናቸው ማቴ.19.13-16. የእነዚህ ሕጻናት ቍጥርም (ከ200) በላይ ሲሆን፤ ከዲቁና እስከ ጽጽብና ያልደረሰም የለም ከእነዚህም አንዱ አግናጥዮስ ምጥው ለአንበሳ ነው። ታሪኩም ይቀጥላል።

ጌታ የታቀፈው ሕጻን ስሙ ማነው?

(ታሪክ) አግናጥዮስ የሐዋርያው የዮሐንስ ደቀ መዝሙር የነበረ ሲሆን፤ ታሪኩ በማቴዎስ ወንጌል 18:1-5. እንደተጻፈ ጌታ አንድን ሕጻን ጠርቶ በእጁ እያመለከተና ሕጻኑን በፊቱ አቁሞ እንደነዚህ ሕጻን ካልሆናችሁ እና ካልተመለሳችሁ መንግሥተ ሰማያትን አትወርሱም ካላቸው ሕጻናት ውስጥ አንዱ ሕጻን አግናጥዮስ እንደነበረ ሊቃውንት ይናገራሉ።አግናጥዮስም የእንጾኪያ ሊቀ ጳጳስ ሆኖ ሲያስተምር አሕዛብ ለሁለት አንበሳች ሰጥተውት (በ117) 9.ም ገደማ ታኅሣሥ (24) ቀን በሰማዕትነት ያረፈ የክርስቶስ አገልጋይ ሲሆን አግናጥዮስ ምጥው ለአንበሳ ይባላል፤ ይህም ማለት ለአንበሳ የተሰጠ (የተጣለ) ማለት ነው (የታኅሣሥ 24 ቀን መጽሐፈ ስንክሳር፤ የቤተ ክርስቲያን ታሪክ በዓለም መድረክ እና የቤተክርስቲያን ታሪክ በሉሴ መልእክ)።

፫፵፬፡-144 ይበርቅ ሥንኪ እምሥነ ጽጌያት ወአዕናቀ።
እስመ ወለድኪ ፀሐየ በወርኅ ፍሥሐ ኩርያቀ።
መርዓተ ሰማይ ማርያም ክብርተ ሥዕርት (ክብርተ መሥዕርት) እምሕቀ
ኢትኅድግኒ ለገብርኪ እስከ እነግር በጓሕቀ።
ተአምረኪ ዘይበዝኅ እምጉልቀ።።

ከከበረ እና ከተወደደ ዞጲ ከሚባል ዕንጨት ይልቅ የምትከብሪ (ክብርሽ ከራስ ጸጉር የሚበዛ) የሰማይ እመቤት ማርያም ሆይ ከአበባዎች እና ከዕንቁዎች መልክ ይልቅ፤ መዓዛ ረድኤትሽ ይበልጣል የደስታ ወራት በሆነ በታኅሣሥ ወር ፀሐይ ክርስቶስን ወልደሻልና። አባትሽ ዳዊት፤

(43) ከቅዱሳት መጻሕፍት ሁሉ፤ ቀድሞ የተጻፈው መጽሐፍ ማነው? →

እስካረጅና እስከሽመግል ድረስ፤ ክንድህን (ሥልጣንህን)፤ ቸርነት ለሚመጣው ትውልድ እስክነግር ድረስም አቤቱ አምላኬ ሆይ አትተረ ብሎ እንደጸለየ መዝ.70.17-19. ከቍጥር የሚበዛ ተአምርሽን በእር ዘመኔ እስክነግር ድረስ ባሪያሽን አትተዱኝ።

፫፵፭፡-145 ተአምረ ፍቅርኪ ማርያም ለኅሊና ልብየ ሆኮ፤
ወአስተናሥኦ ይበልኪ ኮለ ሐይቅ ዘኢያረኮ፤
ከመ ዓና ገዳም ጥንቁቅ (ጥንቁቅ) እግዚአብሔር ዘባረኮ፤
ለልብስኪ ወርቅ ዘኅብረ ወይን አጼኑ ሰሊኮ፤
ታሕተ ጽላሎትኪ ንግሥት ክፍልኒ አስምኮ።።

የሰማይና የምድር ንግሥት ማርያም ሆይ የፍቅርሽ ተአምር ልቤ፤ ቀሰቀሰው፤ ልዩ እንደሆነ እንደበረሃ መዓዛ አድርጉ እግዚአብሔ (በልዩ ጥበቡ ፈጽሞ ደስ የሚያሰኝ አድርጉ) እንደፈጠረውና እ ባረከው የኢያሪኮ የባሕር ዙሪያ ዕንኮይ ነሽ ይልሽም ዘንድ አነሳሳላ የወይን መልክ ያለው የወርቅ ልብስሽንም መዓዛ አሸት ዘ፤ ከረድኤትሽ ጥላ አሳርፊኝ (መዓዛ ቅድስናሽን እነግር ዘ፤ አድርጊኝ)።

(ሐተታ) እመቤታችንን በዕንኮይ መመሰሉ፤ ስለምንድነው ቢሉ ዕንገ ፍሬው ክብ ሲሆን ቅጠሉን አህዮች፤ አበባውን ንቦች፤ ፍሬውን እረኝ ይወዱታል ከእመቤታችን የተገኘ፤ በአበባና በፍሬ የተመሰለ ጌታም እ ንብ ያለ ሩካቤ (ያለግንኙነት) በቃል ብቻ በማሕፀኗ ማደሩን ለማስረጋ ነው በወለደችው ጊዜም እንስላት (አህያና ላም) ፈጣሪያቸው መሆኑ አውቀው ሰግደው ትንፋሻቸውን ገብረውለታል፤ እረኞች አመስግነውታልና ነው (የታኅሣሥ 29 ቀን መጽሐፈ ስንክሳር፤ 62 213 ተአምረ ማርያም)።

፫፵፮፡-146 ከመ ዓና ልብስኪ ወዓና አንፍኪ ወመዓዛ አፋኪ ቦነ
እምነ ጽጌያት ዘገነት ወበውስተ ገዳም ዘይጼኑ፤
ተአምረ ቍርባን ማርያም ለኪሩብ ጢሰ ዕጣኑ፤
ማየ ልብንኑ ሰሊሆትኑ፤
መዓዛ ፍቅርኪ ዘይመስል መኑ።።

ኪሩብ የሚባል መልእክ ለሚያቀርባት የዕጣን ጢስ ምሳሌ የሆ ማርያም ሆይ ራእ.8.3-4. በገነትና በበረሃ ደስ የሚያሰኝ መዓዛ

(44) ከቅዱሳት መጻሕፍት ሁሉ፤ ቀድሞ የተጻፈው መጽሐፈ ሄኖክ ሲሆን፤ ይህም ዓለም በተፈ ሰጠው ግድግዳ ላይ የሰሉምን እና የሲራክ መጻሕፍት፤ የትርጉሜ መገቢያ)።

አላቸው አበባዎች ይልቅ በንጽሕና፣ በቅድስና እንደ ተሸለመ እንደ አካልሽ መጻፍ ሁሉ የሚሆን በእውነት አለን? የነጭ ዕጣንና የልባንጃ ውሃ ነውን? ወይስ ስሊሆት የተባለ ሽቱ? የፍቅርሽን መጻዛስ የሚመስል ማነው?

፪፵፮-147 ሥርጋዌ ሰማይ ትእምርተ ዓመታት ፀሐይ ወወርሳ ወክዋክብት፣

ወሥርጋዌ ምድር ጽጌያት፣

የጎልፋ ግብተ ከመ ጽላሎት፣

ለኪሰ ማርያም ንግሥት፣

ኢየሱስ ለዓለም ሠርጉኪ ስብሐት።

የሰማይና የምድር ንግሥት የሆንሽ ማርያም ሆይ ሰማይ የተሸለመባቸው የዘመናት ምልክቶች የሆኑ ፀሐይ፣ ጨረቃ፣ ከዋክብት፣ ምድር የተሸለመችባቸው አበባዎች ዘፍ.1.10-20 ድንገት እንደ ጥላ ያልፋሉ (ይጠፋሉ) ዕዝሁ.ቴ.5. 39-43፣ ማቴ 24. 29-36 ለአንቺ የሚቀርበው ምስጋና ግን ነቢዩ ኢሳይያስ አንቺን በኢየሩሳሌም መስሎ እንደተናገረልሽ ለዘለዓለም አያልፍም (አይጠፋም) ኢሳ.60.20-21።

፪፵፰-148 ተአምርኪ ማርያም ሶበ ተጽሕፈ በበአሐዱ፣

ዓለም ጥቀ እምኢያግመር ለክበዱ፣

ይትፈሣሕ ቦቱ ወይትሐሠይ ከመ ልማዱ፣

አንበሪ ጽጌ አፋዩ ለሕጻንኪ በእዱ፣

እስመ ተላህዮ በጽጌ ለሕጻን መፍቅዱ።

ማርያም ሆይ የልጅሽ ተአምር እያንዳንዱ ቢጻፍ ኖሮ ዓለም እንደማይችለው ሁሉ ዮሐ.21.24-25 ተአምርሽም ሁሉ እየአንዳንዱ ቢጻፍ ዓለም እንኳን ክብደቱን ፈጽሞ ባልቻለውም ነበር ሁል ጊዜ እንደሚያደርገው በሱ ፈጽሞ ደስ ይለው ዘንድ ከአንደበቴ የተገኘውንና ደስ የሚያሰኝ ምስጋናን በልጅሽ እጅ ላይ አኑሪ፣ በአበባ መጫወት ለሕጻን ፍላጎቱ (ነጭና ቀይ መልክ፣ ባለው አበባ)

(45) ሰምሶን፣ በአንድ አጥንት ሺህ ሰው የገደለ ስንት ጊዜ ወርውሮ (ስንት ጊዜ መትቶ) ነው? →

ለተመሰለ ልጅሽ ማለትም በመለኮቱ ነጭ፣ በሰውነቱ ቀይ ለተ ልጅሽ) መጋ. 5.10 ከቂም ከበቀል ገጽሕ የሆነ ጸሎትን መቀቢ ፈቃዱ ነውና።

፪፵፱-149 አኮ ዘሐይቅ ጽጌረዳ ወዘባሕር ሰግላጠ፣

ዘአቅረብኩ ለኪ አምጋ ተአምር ሥሉጠ፣

መፍቀሪተ ሰብእ (መፍቀሪተ ፍቅር) ማርያም እንተ አልብኪ ተውላጠ፣

ጽጌ ልሳንዩ አስተባዝኒ ኅዳጠ፣

ወረስዬ በአንፍኪ ዓናሁ ስውጠ።

መለወጥ (በደል) የሌለብሽና ሰውን የምትወጂ፣ የላላም እመቤ ማርያም ሆይ ያቀረብኩልሽ የተአምር እጅ መንሻ በሙሉ የባሰ ዙሪያ ጽጌረዳና ከባሕር ማዶ የመጣ ሽቱ አይደለምና፣ ጥቂት የ የአንደበቴን ምስጋና አብሻ፣ መጻዛውንም በአፍንጫሽ (በአ፣ ዘንድ) የተወደደ አድርጊ።

፪፶-150 አባእኩ ለኪ ስብሐተ ተአምር ዘይሤለስ በበሃምሳ፣

ሆንተ ጽጌያት ሃምሳ ለሥዕልኪ አክሊለ ርአሳ፣

ተወኪፈኪ ማርያም አንጽሕኒ እምአበሳ፣

ከመ አንጻሕኪያ ለግብጻዊት እምርኩሳ፣

እስከ መቃብራ ከረየ ዘይጥሀር አንበሳ።

ማርያም ሆይ ለሥዕልሽ የራስ ዘውድ (የምስጋና ምሳሌ) በሆነ በአምሳ አበባዎች ፈንታ በሦስት አምሳ የተከፈለና ድንቅ ተአነ ያለበት ምስጋናን አቀረብኩልሽ፣ የሚያገሳ አንበሳ መቃብራን እ ቆፈረላት ድረስም ግብጻዊት ማርያምን ከበደሷ እንዳነጻሻት ይ ምስጋና ተቀብለሽ ከበደሌ ገጽሕ አድርጊኝ። (የ50ው) የጽጌረዳ ለ አስደናቂ ሙሉ ታሪክን በክፍል አንድ መጽሐፍ፣ ከገጽ 24-27 ይመልከቱ።

አንበሳ መቃብራን ስለ ቆፈረላት ደሃ

(ታሪክ) በ5ኛው መቶ ክፍለ ዘመን መንፈሳዊት አርበኛ እንደተነሳች የተለያዩ የታሪክ መጻሕፍት የመሰከሩላት እና በግ በረሃ ብዙ ጊዜ በመኖራ፣ ግብጻዊት ማርያም ተብላ የምትጠራ ሴት ከተወለደች (ከ12) ዓመት ጀምሮ ሰይጣን ስለ ዝሙት ፍቅር

(46) የሰው ዐፅም፣ ክቡር ነውና፣ የአዳምን ዐፅም ልጆቹ በክብር ቀበሩ፣ ዕጣንም እነ (የማርያም ስምን መጽሐፈ ስንክሳር)።

ያለዋጋ ሥጋዎን እስከ መስጠት አደረገህ። ከዕለታት አንድ ቀን ግን ከጌታ መቃብር ሊባረኩ ወደ ኢየሩሳሌም ለመሄድ የሚሹ ምእመናንን ጌታ ገልጸላት ከእነሱ ጋር ወደ ኢየሩሳሌም ትሔድ ዘንድ ልቧ ተነሳሥቶ በመርከብ ተሳፈረች ባለ መርከቦችም የመርከብ ዋጋን በጠየቁት ጊዜ ስለ መርከብ ዋጋ ያመነዝሩባት ዘንድ ፈቀደችላቸው፤ ኢየሩሳሌም እስክትደርስ ድረስም ይህን ክፉ ሥራ አልተወችሃም፤ ወደ ቤተክርስቲያን ልትገባ ስትልም የእግዚአብሔር ኃይል ከለክላት ከዚህ በኋላ ስለ ኃጢአቷ አስባ ወደ ፈጣሪዋ ዓይነ ልቡናዋን አቅንታ እያለቀሰች ሳለች፤ የእመቤታችንን ሥዕል አይታ አለቀሰች፤ በዚህም ጊዜ ማርያም ሆይ ከዮርዳኖስ በረሃ ብትገቢ ሕይወትን ታገኛለሽ የሚል ቃል ከእመቤታችን ሥዕል ተሰማ ግብጻዊት ማርያምም ይህን ቃል ተቀብላ (እጅግ ደስ ብሏት) ወዲያውኑ ወጣች የዮርዳኖስንም ወንዝ ተሻግራ ጽኑዕ ተጋድሎን እየተጋደለች በበረሃ ውስጥ (47) ዓመት ኖረች፤ ይህ ዓመት ሲፈጸምም እንደገዳሙ ልማድ (40) ጸምን (ሁዳዴ ጸምን) በሱባዔ ሲፈጸም ዘሲማስ (ዘሲማስ) የሚባል ካህን ወደዚያች በረሃ በመጣ ጊዜ የጌታን ሥጋውንና ደሙን ያመጣላት ዘንድ ለመነችው፤ እርሱም እንዳለችው አመጣላትና ተቀበለች በጊኛው ዓመትም እንደዚሁ እንዲያመጣላት ለመነችውና ይዞላት ሲሄድ፤ ዐርፋ አገኛ ት። አዳም ሆይ አፈር ነህና ወደ አፈር ትመለሳለህ በተባለው አምላካዊ ቃል መሠረት ዘፍ.2.7. ደኃዬቱ ግብጻዊት ማርያምን ከተፈጠረችባት መሬት ውስጥ ዘፍ.2.7፣ 3.19-20. ቅበራት የሚል ጽሑፍ ከራስጌዋ ካገኘ በኋላ ከበታቿ አንበሳ አስከሬኗን ሲጠብቅና በጥፍሮቹ ምድሩን (መቃብሯን) ሲቆፍር አይቶ፤ እጅግ አደነቀና በአስከሬኗ ላይ እንደ

አገሩ ሥርዓት ጸሎተ ፍትሐት አድርሶ አንበሳው በቆፈረላት ጉድጓድ በክብር ቀብሯታል። የግብጻዊት ማርያም ሙሉ ዕድሜዋ (85) ዓመት ሲሆን (12) ዓመት በልጅነት ያለ ኃጢአት፤ (26) ዓመት በዝሙት፤ (47)

(47) በጥፋት ውሃ ጊዜ ኖህ፤ የአዳምን ዐፅም በመርከብ ውስጥ አስቀምጦ ዕጣን ያጥን ነበር (የሚያዝያ 6 ቀን መጽሐፈ ስንክሳር)።

ዓመት በጸምና በጸሎት ተወስና ኖራ ሚያዝያ (6) ቀን ዐረፈች (የሚያዝያ 6 ቀን መጽሐፈ ስንክሳር እና የተለያዩ የታሪክ መጻሕፍት)።

፫፻፩፡-151 ለምንት ሊተ ኢትቦሊ እምአፈ ኃጥእ ውዳሴ ፣ ይበቀ-ዐኒ ዘብየ እምአፈ ጻድቃን ቅዳሴ ፣ ጽጌ መድኃኒት ማርያም ዘሠረጸኪ እምሥርወ እሴ፣ እመ ተወከፍኪ ኪያየ አባሴ ፣ ተአምረኪ የአኩት ብናሴ።

ከእሴይ ዘር የተገኘሽ የሕይወት አበባ ማርያም ሆይ ከጻድቃን የሚቀርብልኝ ምስጋና ይበቃኛል፤ ከኃጥእ አንደበት የሚቀርብ ምስጋናን ግን አልቀበልም አትበዩ፤ በደለኛ የሆንኩ እኔን ብትቀበዩ ተአምርሽን ጨረቃ ያመሰግናል፤ (መላእክት፣ ሰማይና ምድር) ያመሰግናሉ።

፫፻፪፡-152 መኑ ጽጌ ሐና አፈ.ወ ውዳሴኪ ዘአረረ፤ ወመኑ ዘጸግበ ገቢር ድራረ፤ ተአምረኪ ኅብስተ ወስብሐተኪ መዓረ፤ ረስዬ ንስቲተ ንባብየ ውስተ አፈ ኩሉ ሦከረ፤ ዘይፌውስ ደዌ ወያነጽሕ ነውረ።

የሐና አበባዋ (ደስታዋ) የሆንሽ ማርያም ሆይ ሽቱ ምስጋናሽን የሰበሰበ ማነው? ተአምርሽን እንጅራ፤ ምስጋናሽንም ማር እንደ እራት አድርጎ የጠገበሽ ማነው? ጥቂት የሆነ ነገሪን በሰው ሁሉ አንደበት ለምስጋናሽ ደስ የሚያሰኝና ከደዌ የሚፈውስ፤ ከነውርም የሚያነጻ አድርጋልኝ።

፫፻፫፡-153 ተአምራተኪ በጎልዮ ኅሊናትየ ተሰቅሉ፤ እስመ ፍቅርኪ ሠረፀ ለልብየ በማዕከሉ፤ ወበከናፍርየ ወጽአ ለአጽቀ ስብሐትኪ ሐመልማሉ፤ ማርያም ጸሐፊ ማኅሌትየ በጽጌሁ ወበቆጽሉ፤ አለ ነጻርዎ ለፌደሉ ያንብብዎ ኩሉ።

(48) በጠቅላላ ስለ ሰው ዐፅም ክቡርነት እና በጥንቃቄ እንዲያርፍ የያዕቆብ እና የልጁ የዮሴፍ ዐፅማቸው፤ ወደ ከነዓን ሂዶ በክብር እንደተቀበረ መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል ዘፍ.50.1-15፣ መጽ.ኢ.ያ.24.32፣ዕብ 11፣ 22-23

ማርያም ሆይ ተአምሮችሽን በማሰብ ሐሳቦቼ ተንጠለጠሉ (ተመሰጠ) ፍቅርሽ በልቤ ውስጥ በቅሏልና የምስጋናሽም ቅርንጫፍ ቅጠሉ በከንፈሮቼ ለምልሟልና፤ ፊደሉን ያዩት ሁሉ ያነብሱት ዘንድ ምስጋናዬን በቅጠሉና በአበባው ዳፊ።

ፊደል መቼና በማን መጣ? ፊደል ማለትስ ምን ማለት ነው?

(ሐተታ) ፊደል ማለት ሥዕል፣ መግለጫ፣ ዘር፣ ቀለም ማለት ሲሆን፣ ጌታ ፊደልን ለመጀመሪያ ጊዜ የገለጸለት ሄኖስ ለሚባለው ሰው ነው፤ ሄኖስ ማለትም መዓዛ፣ መሠረት፣ ፍጹም ሰው ማለት ነው፤ ፊደልን ከፈጣሪ የተቀበለም ዓለም በተፈጠረ (በ700) ዓመት ገደማ ነው ይህስ እንደምን ነው ቢሉ ከአቤል ጀምሮ እስከ ሄኖስ ድረስ የነበሩ ሰዎች የአቤል ደም ያጥፋን እያሉ ሲሆሉ ቄይተዋል። በኋላ ግን ሄኖስ ተመራምሮ መማል (ማመንና) በእግዚአብሔር ስም እንጂ በሰው ደም መማል (በሰው ማመን) አይገባም ብሎ የእግዚአብሔርን ስም መጥራትና መማል ተጀመረ ዘፍ 4. 26። በዚህ ጊዜም ጌታ (22ቱን) ፊደላት በሰማይ ሰሌዳ (በሰማይ ብራና) ጽፎ ለሄኖስ አሳየው፤ ፊደሎች (22) መሆናቸውም (የ22ቱ) ሥነ ፍጥረት ምሳሌ ስለሆኑ ነው ዘፍ 1.3-31። ከአዳም ጀምሮ እስከ ያዕቆብ ድረስ ላሉ ለ22ቱ አርእስተ አበው ምሳሌ የሆኑ እኒህ (22ቱ) ፊደላትም፣ በመዝሙር (118). ከቀጥር (1). አሌፍ በሚል ቃል ተነሥተው፣ ታው በሚል ቃል የሚጨርሱ ሆነው፣ ለየአንዳንዳቸውም 8.8 ቀጥር ያላቸውና በጠቅላላ ግን (176) ቀጥርን ይዘው የሚገኙ ሲሆን፣ ሰቆቃው ኤርምያስ በተባለው የመጽሐፍ ክፍልም፣ ከምዕራፍ (1) ቀጥር (1) ምዕራፍ (4) ቀጥር (22) ድረስ ተመላልሰው (በተደጋጋሚ) ተጽፈው ይገኛሉ።

(49) የኖህ ልጅ ሴምና መልከጼዴቅ፣ በእግዚአብሔር መልእክ እየተመሩ የአዳምን ዐዕም ወስደው የምድር መካከል በሆነች በኢየሩሳሌም አስቀመጡ መዝ.73.12-13 እና (የጥር ገድለ አዳም)።

22ቱ አርእስተ አበው የሚባሉ ማን ማን ናቸው?

(22ቱ) አርእስተ አበው (ከቀድሞ አባቶች ዋና ዋናዎቹ) የሚባሉ ማን ማን ናቸው ቢሉ? ሊቀ ነቢያት ሙሴ ከኦሪት ዘፍጥረት እስከ ኦሪት ዘዳም ያሉ አምስቱ የሕግ መጻሕፍትን ከመጻፉ በፊት እግዚአብሔርን በሕገ ልቡና (በፍጹም እምነት) አምነው ይሙ ከነበሩት አባቶች በዋናነት የሚታወቁት በመጽሐፈ ኩፋሌ ምዕራ (3) ከቀጥር (9) ላይ ከአዳም ጀምሮ እስከ ያዕቆብ ድረስ ያሉ (22ቱ) አበው ብሎ ስማቸውን በዝርዝር ሳይጠራ፣ በጥቅላ የጠራቸውን (የ22) አባቶችን ስም ዝርዝርም ቅዱስ ሉቃ በወንጌሉ፣ በምዕራፍ (3) ከቀጥር (34-38)

1. አዳም	11. ሴም
2. ሴት	12. አርፋክስድ
3. ሄኖስ	13. ሳላ
4. ቃይናን	14. ዔቦር
5. መላልኤል	15. ፋሌቅ
6. ያሬድ	16. ራግው
7. ሄኖክ	17. ሴሩሕ (ሲሩህ)
8. ማቱሳላ	18. ናኮር
9. ሳሜህ	19. ታራ
10. ኖኅ	20. አብርሃም
21. ይስሐቅ	

22. ያዕቆብ በማለት በስም ገልጿቸዋል። ቅዱስ ሉቃስ፣ እነዚህ ሲጽፍም ቅዱስ ማቴዎስ፣ የጌታን ከሰማይ ወደ ምድር የመውረዱንና ሰው የመሆኑን ምሥጢር ለመግለጽ እስራኤል ዘሥጋ በተስፋ ተሰጥታቸው ወደነበረች ወደ ከነዓ ዘፍ.12.12-21 የገቡ (በ42 ጊዜ) ጉዞ ነበርና፤ ኢያ.10.1-22.

(50) መጽሐፍ ቅዱስ ዕብ.7.1-4 እና ቅዱስ ያሬድ ድን በተባለ ድርሰቱ፣ መልከጼዴቅ አባትና እናት የለውም ለምን አሉ? →

የዚህ (የ42) ጊዜ ጉዞን ከጌታ የትውልድ ሐረግ ጋር አነጻጽሮ ከአብርሃም እስከ ክርስቶስ ድረስ ያለው ትውልድ (42) መሆኑንና ጌታ በዚህ (በ42ኛው) ትውልድ መወለዱን ከላይ ወደታች እንደ ጻፈ ሳይሆን፤ ማቴ.1.18፤ የጥፋት ውሃ ከላይ ወደታች (ቍልቍል) የወረደው (በ7) አይነት፤ ከታች ወደላይ (ሽቅብ) የፈላውም (በ70) አይነት ነበርና፤ ዘፍ.7.11-13. የሰው የዕድሜ መጠኑ (70) ነው የተባለለት ሰውም መዝ.89.10. ከዚህ ዓለም በሞት ከመለየቱ በፊት የበደለውን ሰው (70) ጊዜ ይቅር ማለት ተገቢ የመሆኑን ምሥጢር፤ ማቴ.18.21-23፤ በጠቅላላም ጌታ የመጣ (በ77) ትውልድ ላይ የመጣውን ፍዳ መርገም ለማጥፋት እንደሆነ ለማስረዳት፤ ሥጋም አምላክ መሆኑንና የጌታ ዕርገቱን ሲመለከት፤ ከማቴዎስ የትውልድ አቋጣጠርና አጻጻፍ (ስለጌታ የትውልድ ሐረግ ከወንጌላውያኑ አገላለጽ) በተለየ መልኩ፤ የኤሊ ልጅ ብሎ ጀምሮ የእግዚአብሔር ልጅ ብሎ በሚጨርስ የትውልድ ሐረግ፤ (የ77) የትውልድ ሐረግን ከታች ወደላይ በመቀጠርና በመጻፍ ነው ሉቃ.3.23-38። የኤሊ ልጅ ከሚለው፤ የእግዚአብሔር ልጅ እስከሚለው ድረስ ቢቋጠርም፤ (77) ትውልድ ይሆናል። በዚህ በምዕራፍ (3) ከቍጥር (34) እስከ ቍጥር (38) ስንመለከት ደግሞ፤ ለዚህ ሁሉ ታሪክ መነሻ የሆኑ (የ22) አባቶችን ስም ዝርዝር ከላይ እንደተገለጸው እናገኛለን። በሉቃስ ወንጌል የተጻፈ ስም ዝርዝራቸውን ለማግኘትም፤ የቅዱስ ሉቃስ የትውልድ ሐረግ አቋጣጠርና አጻጻፍ፤ ከወንጌላውያኑ የተለየ መሆኑን ከላይ እንደተመለከትነው፤ ከታች ወደላይ ነውና፤ ከምዕራፍ (3) ከቍጥር (34) ጀምረው ይቀጠሩ። ቅዱስ ሉቃስ፤ የጌታን የትውልድ ሐረግ ከወንጌላውያን በተለየ መልክ አብዝቶ ስለመቀጠሩ እና ከታች ወደ ላይ ስለመጻፉም ሊቁ ቅዱስ ያሬድ፤ ከላይ የተመለከትነውን

(51) የአዳምን ዐፅም ወደ ኢየሩሳሌም ሲወስድ (የ15) ዓመት እድሜ የነበረው መልክጺዴቅ፤ ከኢየሩሳሌም ወደ አባቱና ወደ እናቱ ሳይመለስ በመቅረቱ አንጂ፤ አባትና እናት አለው አባቱም ቃይናም ይባላል፤ የጥር ገደለ አዳም።

ታሪክና ምሥጢር፤ ከሉቃስ ወንጌል ወስዶ ሉቃስ ባህቲቱ ሐዲሳተ ተናገረ እምካልዓን አንጎ ወእስከ አዳም አልዐለ፤ “ሉቃስ፤ ከገደኞቹ ወንጌላውያን ብቻውን ተለይቶ አዲስ ነገርን ተናገረ፤ እስከ አዳም ድረስም ከፍ ከፍ አለ” ብሏል (የጥቅምት 22 ቀን መጽሐፈ ድጓ)።

ፊደል ስለነበራቸው እና ስላልነበራቸው ቋንቋዎች

መጽሐፍ እንደሚያስረዳን ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ እስከ (7) ዓመት ድረስ (አዳምና ሔዋን ዕፅ በለስን እስከበሉበት ጊዜ ድረስ) ሰው እንስሳ፤ አራዊትም ሁሉ በገነት ሳሉ አንዱ ከአንዱ ጋር ይነጋገሩበትና (ይግባቡበትና)፤ እግዚአብሔርም ሰውን ያነጋግርበት የነበረው አንድ የዕብራይስጥ ቋንቋ፤ ኩፋ. 5.1-3፤11.13-14 በአባቶቻችን ላይ የደረሰ የጥፋት ውሃ ዘፍ.7.11-23. በድጋሚ ወር እንዳያጠፋን ብለው በትዕቢት ተነሳስተው (43) ዓመት የመከላከሉ ሕንፃ ሠርተው የእግዚአብሔርን ኃይል በተፈታተኑ ሰዎች ምክንያት፤ ዓለም በተፈጠረ (በ3510) ዓመት ራሱ የዕብራይስጡ ቋንቋ ጨምሮ (ለ72) ቋንቋ ተከፈለ ዘፍ.11.1-10፤ ኩፋ.10.10-17። ከእነዚህ (ከ72ቱ) ቋንቋዎች ውስጥም ፊደላዊ የነበራቸውና ያልነበራቸው ነበሩ እነዚህም፡-

- (1) በሴም ነገድ (25) ቋንቋዎች የነበሩ ሲሆን፤ ፊደል ያላቸው (8) ብቻ ናቸው እነዚህም ዓረቢ፤ ሶርያ፤ አጋዊ (ግእዝ) ዕብራይ፤ ፋርሳይ፤ ከለዳዊ፤ ህንዲና ሲኒ ይባላሉ።
- (2) በካም ነገድ (32) ቋንቋዎች የነበሩ ሲሆን፤ ፊደል ያላቸው (1) ብቻ ናቸው እነዚህም ቅብጢ፤ ናቢ፤ ባሻ፤ ቂልቂ፤ ፍልስጢ ቁብሻ ይባላሉ።
- (3) በያፌት ነገድ (15) ቋንቋዎች የነበሩ ሲሆን፤ ፊደል ያላቸው (6) ብቻ ናቸው እነዚህም ዮናኒ፤ ሮሚ፤ አፍርንጊ፤ ገርማኒ አርመኒና እንድልሽ ይባላሉ።

(52) መጽሐፍ ቅዱስ፤ (ዕብ 7.1-4) የመልክጺዴቅ የትውልድ ቍጥር የለውም ለምን አለ

በጠቅላላ አሁን ከተጠቀሱት (ከ72) ቋንቋዎችም፣ ፊደል የነበራቸው (20ዎቹ) ሲሆኑ (52ቱ) ፊደል የላቸውም ነበር። (ትርጓሜ ፊደልና መጽሐፈ ሰዎስው ወግስ፣ ወመዝገብ ቃላት ሐዲስ ዘኪዳነ ወልድ ክፍሌ)።

፪፻፬፦154 ዘንተ ስብሐተ ወዘንተ ማኅሌተ (ዘኪ ስብሐተ ወዘኪ ማኅሌተ)፣ ተአምርኪ ጸገዮ ወፈረዮ ሊተ፣

ከመ እሰብሕ ዳግመ እንዝ እጸውር ጸበርተ፣

ምስለ እለ ሐፀቡ አልባሲሆሙ በደመ በግዑ ድርገተ፣

ውስተ ባሕረ ማሕው ድንግል ክፍልኒ ቁመተ።

ድንግል ሆይ ተአምርሽ፣ ፍጹም የሆነ ይህንን የማኅሌት ምስጋና አበበልኝ፣ አፈራልኝ (ሰእኔ አብቦ አፈራ)፣ ዘንባባንም ይገፍ ልብሳቸውን በበጉ ደም ከአጠቡ ጋር በአንድነት አመሰግን ዘንድ ብርሌን በሚመስል ባሕር ውስጥ መቆምን አድዬኝ። (ሐተታ) ዘንባባን ይገፍ አመሰግን ዘንድ ማለቱ አብርሃም፣ ይስሐቅ ሲወለድና ጠላቶቹን ድል አድርጎ ሲመለስ ጌታን ለማመስገን ደስታውን የገለጸ ዘንባባን ይዞ ነውና ኩፋ 13.16-22፣ እንዲሁም ባለቤቷ ምናሌ ከሞተ ጀምሮ በብሕትውና (በብቸኝነት) በጸምና በጸሎት ተወስኖ የኖረች ዮዲት የምትባለዋ ፅብራዊት ሴት ሆሎሆርኒስ የተባለ የእስራኤልን ጠላት ድል አድርጋ ስትመለስ ከእስራኤል ልጆች ጋር ፈጣሪን ያመሰገነች የኃይልና የድል ምልክት የሆነ ዘንባባን ይዛ ነው መጽ.ዮዲ.8.2-7፣13.1-9፣15.12-13። (በ33) 9.ም መጋቢት (22) ቀን ማለትም የሆሣዕና በዓል በሚከበርበት ጊዜ ጌታን ለመቀበል የተሰበሰቡ ሰዎች፣ ያመሰገኑ በዘንባባ ነውና ዮሐ.12.13. ልብሳቸውን በበጉ ደም ከአጠቡ ጋር ማለቱም፣ ሰውነታቸውን እንደ መላእክት በኃጢአት ያላሳደፉ ሰማዕታት ራእ.7.13-15. ሰውነታቸውን ለመከራ አሳልፈው ሰጥተዉ የዓለምን ኃጢአት የሚያስወግደውን የእግዚአብሔርን በግ (እግዚአብሔር ወልድን) ዮሐ.1.29. አብነት አድርገዉ ደግሞቸውን አፈሰሱ ማለቱ ሲሆን፣ በንጹሕ

(53) መልክጼዴቅ፣ የትውልድ ቍጥር የለውም የተባለበት ምክንያት ካህን ሆኖ ሳለ በሌዋዎቻን መጽሐፍ ስለአልተጻፈ ነው ዕብ 7.1-4 ንባቡና ትርጓሜው።

ባሕር ውስጥ መቆምን አድዬኝ ማለቱ ደግሞ፣ ደብረ ማሕው የምትባለዋ ቦታ በኢየሩሳሌም አጠገብ ያለችና ጌታ ቀድሞ በሰደቱ ጊዜ ውሃን ያፈለቀባት ቦታ ናት ይህኚ ቦታም የገነትና የመንግሥተ ሰማያት ምሳሌ ናትና ራእ. 15.2-5።

፪፻፮፦155 ጎብረ ሐመልሚል ቀይሕ ወፀዓድዲ አርአያ ኩሰኩስ ዘብና ተአምርኪ ንጹሕ በአምሳለ ወርቅ ግቡር፣

ተፈጸመ ናሁ ማኅሌተ ጽጌ ሥሙር፣

አስምኪ ቦቱ ንግሥተ ሰማይ ወምድር፣

ከመ በሕፅንኪ ያለምክ ፍቁር።

የለማይና የምድር ንግሥት ማርያም ሆይ የብር ዝጉርጉር፣ የነጭና የቀይ ድብልቅ መልክ እንዳለው ጌጥ ንጹሕ የሆነ፣ (ሐሰት የሌለበት) ተአምርሽ፣ በወርቅ አምሳል የተዘጋጀ ሆኖ ያማረና የተወደደ ማኅሌተ ጽጌ የተባለ ምስጋና እነሆ ተፈጸመ፣ የተወደደ ልጅሽ በእቅፍሽ ውስጥ እንዳለ ይህንን የማኅሌተ ጽጌ ምስጋናን ተቀብለሽ ወደእሱ አድርገሽ። (ሐተታ) ተአምርሽ የብር ዝጉርጉር፣ የነጭ እና የቀይ ድብልቅ ነው ማለቱ፣ የእመቤታችን ተአምር በብዙ መልክ ስለሚገለጽ ነው።

፪፻፺፦156 መኑ እንበለ ጽጌኪ (መኑ ጠቢብ እንበለ ጽጌኪ) ዘየለምር ጥዩ.

ከዋክብተ ሰማይ ጉልቆ ወኖዓ ባሕር ድቁቆ፣

ለውዳሴኪ ማርያም ከመ ለብሐዊ ዘጽሕቆ፣

እስመ ኢንክል ፈጽሞ ተአምረኪ ጥንቁቆ፣

ናርምም ስብሐተኪ ነጊረነ ሕቀ።

ማርያም ሆይ ጠቢቡ ሲራክ የጌታ የኃይሉን ከሃሊነት መጥኖ ያወቀ ማነው? ቸርነቱንስ ፈጽሞ መናገር የሚችል ማነው? ብሎ እንደተናገረ ሲራ.18.4.6. የለማይ ከዋክብትንና የደቀቀ (ስፍር ቍጥር የሌለው) የባሕር አሸዋን ከልጅሽ በቀር ጠንቅቆ የቁጠረና ያወቀ ጥበበኛ ማነው? (ምንስ ጠቢብ አለ?) ብርሌ ሠሪ የሆነ ቅዱስ ኤፍሬም በበኩሉ

(54) መልክጼዴቅ፣ የብሉይ ኪዳን የመጀመሪያው ካህን በመሆኑ፣ አዲስ ኪዳንን ለመሠረተ ለኢየሱስ ክርስቶስ ምሳሌ ሆኗል ዘፍ 14.18-20፣ መዝ.109.4፣ ዕብ.7.20-26።

ውዳሴ ማርያም በተባለ ድርሰቱ የእሱን (የጌታን) የገናንነቱን ታላቅነት ጠንቅቀን መናገር አይቻልምና እንዳለ፣ ተአምርሽን ጠንቅቆ መናገር እና መጨረስ አይቻለንምና፣ ከምስጋናሽ ጥቂቱን ነግረን ዝም እንበል።

ቅዱስ ኤፍሬም፣ የድንግል ማርያምን ውዳሴ መቼ ደረሰ?

(ታሪክ) ቅዱስ ኤፍሬም (በ306) ዓ.ም ገደማ ከዋክብትን ከሚያመልኩ ሰዎች ተወለደ አገሩ ሶርያ ነው አባቱም የጣዖት ካህን ነበር፣ በወጣትነቱም ንጽቢን ለምትባል አገር ጳጳስ ወደ ነበረው ወደ ያዕቆብ ሄዶ ተምሮ ተጠመቀ (የ19) ዓመት ወጣትም ሆኖ (በ325) ዓ.ም በተደረገው በኒቅያ ጉባኤ ላይ መምህሩ ያዕቆብን ተከትሎ ሄዷል በኋላም ከቂሃርያ ሲቀ ጳጳስ ከቅዱስ ባስልዮስ የዲቄና መዓርግን ተቀበለ፣ ትንሽ ጊዜም ቆይቶ ቅስናን ተቀብለ፣ ብዙ ተአምራትንም አድርጓል ብዙ ድርሳናትንና ተግሣጻትንም ደርሷል፣ ጽፏልም፣ ከብዙ ድርሰቱም አንዱ ከሰኞ እስከ እሁድ የሚጸለየው የእመቤታችን የቅድስት ድንግል ማርያም ውዳሴ (ምስጋና) ነው ውዳሴዋን የደረሰውም መንፈስ ቅዱስ ገልጸለት በእድሜዋ መጠን (64) አድርጎ ሲሆን ዘመኑም (በ364) ዓ.ም ገደማ ነው (የሐምሌ 15 ቀን መጽሐፈ ስንክሳርና የተለያዩ የታሪክ መጻሕፍት)።

- ጀምረው ስብሐት ለአብ ወለወልድ አእኩቶ፣
- ወለመንፈስ ቅዱስ ሰላም ዘአክሀለኒ ፈጽሞቶ፣
- ለተአምርኪ ድንግል ለለጊዜ ወጠንኩ አንብቦቶ፣
- በጽድቅኪ ለአገርየ ሠርሒ ፍኖቶ፣
- ወለልቡናየ ፈጽሚ ተምኔቶ።

ለአብ ምስጋና ይገባል፣

ለወልድም ምስጋና ይገባል፣

አስጀምሮ ለአስፈጻሚ ለመንፈስ ቅዱስም ምስጋና ይገባል።

ድንግል ሆይ ተአምርሽን በማነብበት ጊዜ ሁሉ የእግረ ልቡናዬን መንገድ አቃኝልኝ፣ የልቡናዬንም በጎ ሐሳብ ፈጽሚልኝ።

(55) ሰይፍ (የጦር መሣሪያ) መሥራትና መገዳደል የተጀመረው በቃኤልና በልጆቹ ነው ዘፍ.4.8-9 እና ቍጥር 22፣ መጽ ሄ.19.20።

ጀምረው-158 ስብሐት ለኪ ማርያም በጽጌ መላእክት ትጉሃን፣ ስብሐት ለኪ ማርያም በጽጌ ነቢያት ቅዱሳን፣ ስብሐት ለኪ ማርያም በጽጌ ሐዋርያት ሰባክያን፣ ስብሐት ለኪ ማርያም በጽጌ ሰማዕት ወጻድቃን፣ ወስብሐት ይደሉ ለማኅሌተ ጽጌኪ ወይን፣ እስመ በማኅሌተ ጽጌኪ ወይን ይትፈሳሉ ኅዙን።

ማርያም ሆይ ትጉሃን መላእክት በሚያቀርቡልሽ ምስጋና አመሰግንሻለሁ ቅዱሳን ነቢያት በሚያቀርቡልሽ ምስጋና አመሰግንሻለሁ፣ ወንጌልን ያስተማሩ ሐዋርያት በሚያቀርቡልሽ ምስጋና አመሰግንሻለሁ፣ ስለ ሃይማኖት የተጋደሉና የመሰከሩ ጻድቃንና ሰማዕታጎ በሚያቀርቡልሽ ምስጋና አመሰግንሻለሁ፣ የልጅሽ የደሙ ምሳሌ በሆነውና ማኅሌተ ጽጌ በተባለ ምስጋና ለቀረበ ወይንም፣ ምስጋና ይገባል፣ በልጅሽ ደም እና ማኅሌተ ጽጌ በተባለ ምስጋና፣ በቀረበ ወይንም ክብር ይገባል ያዘነ፣ የተከዘ ይደሰታልና መዝ 103.15፣ ምሳ 31.6-7።

አነሳስቶ ላስጀመረን፣ አስጀምሮም ላስፈጸመን ለልዑል እግዚአብሔር ምስጋና ይገባውና፣ የመጨረሻውና ክፍል ሦስት ማኅሌተ ጽጌ በዚህ ተፈጸመ።

(56) ጌታ፣ ሰይፍን ያነሱ በሰይፍ ይሞታሉ ሲል በቅዱስ ጴጥሮስ አማካኝነት ትዕግሥትን አስተማረ የሐ 18.10-12።

- ማኅሌተ ጽጌ ግእዝ ትንሣኤ ዘጉባኤ 1941 ዓ.ም አዲስ አበባ፤
- በአክሊለ ብርሃን ወልደ ቂርቆስ ተዘጋጅቶ በጠቅላይ ቤተክህነት ጽ/ቤት መጋቢት (24) ቀን 1943 ዓ.ም በትንሣኤ ዘጉባኤ የታተመ መርሐ ልቡና የተባለ መጽሐፍ፤
- መጽሐፈ ሰዋስው ወግስ ኪዳነ-ወልድ ክፍሌ 1948 ዓ.ም
- የቤተ ክርስቲያን ታሪክ በዓለም መድረክ አዘጋጅ አባ ጎርጎርዮስ ሊቀጳጳስ 1974
- የመጽሐፍ ቅዱስ መዝገበ ቃላት አማርኛ 1974 ዓ.ም
- መጽሐፍ ቅዱስ (81) አማርኛ ብርሃንና ሰላም ማተሚያ 1980 ዓ.ም፤
- ቅዱስ ወንጌል ንባቡና ትርጓሜው ትንሣኤ ዘጉባኤ 1980 ዓ.ም፤
- የ14ቱ ቅዳሴ ንባቡና ትርጓሜው ትንሣኤ ዘጉባኤ 1980 ዓ.ም፤
- የውዳሴ ማርያም አንድምታ ትርጉም ትንሣኤ የመጻሕፍት አሳታሚ ድርጅት 1983 ዓ.ም፤

(57) ንጉሥ ሰሎሞን፣ የእግዚአብሔርን ቤት እስኪሠራ ድረስ መዘምራት፣ ጌታ ይመሰገንበት በነበረው ድንኳን ፊት በዚህ ያመሰግኑ ነበር 1ኛ.ዜና.6.31-33።

- መኃልዋ ሰሎሞን ንባቡና ትርጓሜው ትንሣኤ ዘጉባኤ 1988 ዓ.ም፤
- ባለ (402) ተአምር፣ተአምረ ማርያም ተስፋ ገብረ ሥላሴ 1988 ዓ.ም፤
- ድርሳን፣ ዘቅዱስ ዮሐንስ አፈወርቅ ንባቡና ትርጓሜው ትንሣኤ ዘጉባኤ 1987 ዓ.ም
- ባለ (111) ተአምር፣ ተአምረ ማርያም ትንሣኤ ዘጉባኤ 1989 ዓ.ም
- መጽሐፈ ሰዓታት ዘደብር ዓባይ ግእዝ አዘጋጅ ሊቀ ሥልጣናት አባ ጥዑመ ልሳን አክሱም ማተሚያ ቤት 1992 ዓ.ም
- መጽሐፈ ስንክሳር ግእዝና አማርኛ እትም 1993 እና 1994 ዓ.ም ትንሣኤ ዘጉባኤ
- ራእዩ ዮሐንስ፣ ንባቡና ትርጓሜው ትንሣኤ ዘጉባኤ 1994 ዓ.ም ባለ 150 ተአምር፣ተአምረ ኢየሱስ ትንሣኤ ዘጉባኤ 1994 ዓ.ም
- መጽሐፈ ኢሳይያስ ንባቡና ትርጓሜው አዘጋጅ ሊቀ ሊቃውንት ዕዝራ ሐዲስ የ4ቱ ጉባኤ ቤት መምህር
- 1996 ዓ.ም ጎንደር ማተሚያ ቤት
- የቅዱስ ጳውሎስ መልእክት ንባቡና ትርጓሜው 1996 ዓ.ም ትንሣኤ ዘጉባኤ

(58) የእግዚአብሔር መዝሙር፣ በተጀመረ ጊዜ ጉባኤው ሁሉ ሰገዱ፣ መዘምራትም ዘመሩ 2ኛ.ዜና.29.25-28። ከብዙ ሺህ እስራኤላውያንም ውስጥ፣ ብዙ ወንዶችና ብዙ ሴቶች መዘምራት ነበሩ መጽ.ነሀ.7.68።

መጽሐፈ ሰዋሰው ወግስ፡- መርሐ መጻሕፍት በሊቀ ሊቃውንት ያሬድ ሽፈራው የቅኔ እና የመጻሕፍተ ሐዲሳት ትርጓሜ መምህር ባህርዳር ማተሚያ ቤት 1997 ዓ.ም

- መጽሐፈ ዳንኤል እና የ12ቱ ደቂቀ ነቢያት መጽሐፍ ንባቡና ትርጓሜው ትንሣኤ ዘጉባኤ 1998 ዓ.ም
- የዓመተ ዓለም አቋጣጠር የ12ቱ ደቂቀ ነቢያት ትርጓሜ መግለጫ (መግቢያ) 1998 ዓ.ም ትንሣኤ ዘጉባኤ
- ዝክረ ቅዱሳን፣ ዘተዋሕዶ አማርኛ 1ኛ መጽሐፍ ሚያዝያ 2000 ዓ.ም በአዜብ በርሄ ሜጋ ማተሚያ ቤት
- መጽሐፈ ቀሌምንጦስ፣ግእዝና አማርኛ አዘጋጅ ገብረ ዮሐንስ ገብረ ማርያም ሐምሌ 2000 ዓ.ም
- መልክአ ጉባኤ (ግእዝ ማኅሌተ ጽጌ) አዘጋጅ መጋቤ አእላፍ ሄኖክ ወልደ ሚካኤል በጎንደር የደብረ ኃይልና የደብረ ጥበብ በአታ ለማርያም የአቋቋም ምስክር ጉባኤ ቤት መምህር 2002 ዓ.ም ብርሃንና ሰላም ማተሚያ ቤት፣
- ገድለ አዳም አማርኛ አሳታሚ በአ/አ/ተ/ቤተክርስቲያን የሰ/ት/ቤቶች ማደራጃ መምሪያ ማኅበረ ቅዱሳን 2002 ዓ.ም አዲስ አበባ፣
- ዩርማኖስ እና ጳላድዮስ የሚባሉ ጸሐፍቶች የጻፉት ዜና አበው የተባለ መጽሐፍ፡፡

(59) የእግዚአብሔርን ቃል በማስተማራቸው ብቻ ወደ ወሳኔ የወረዱት ቅዱስ ጳውሎስ እና ሊላስ፣ በዜማ ያመሰገኑ ነበር የሐዋ.16.19-27፡፡

በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተክርስቲያን ሊቃውንት ጉባኤ የተመረመሩ ማለትም፡- ክፍል አንድ ማኅሌተ ጽጌ ከያዛቸው (29) ርእሶች ውስጥ ተአምረ ማርያም ለመጀመሪያ ጊዜ በየት ተዘጋጀ?

ሰዓታት ማለት ምን ማለት ነው? ለምንስ ሰዓታት ተባለ? የመጀመሪያው ሠዓሊና ባለ ዘውድ ሰው ማን ነበር? ይስሐቅ በስንት ዓመቱ ሊሰዋ ቀረበ? ትምህርተ ጎቡአት ማለት ምን ማለት ነው? ለምንስ

ዚቅ የለውም? የሚሉትንና (የ255) የግእዝ ስንኞች ትርጉምና ምሥጢር፣ (100) መጽሐፍ ቅዱሳዊ የግርጌ ማስታዎሻዎችንና ልዩ ልዩ ታሪኮችን ይዞ መታተሙን፣

ክፍል ሁለት ማኅሌተ ጽጌ በበኩሉ፣ ከያዛቸው (44) ርእሶች ውስጥ የወርቅ ቀለበት በሰማይ፣ የሰብአ ሰገል ቍጥር ስንት እንደሆነ፣ የሃሌ ሱያ ትርጉምና የሃሌታ ምንነት? ዝርዝር ምሥጢር፣ (የ7ቱ) ኪዳናትን ዝርዝር ምሥጢር፣ ግእዝ ኪዳን የሚደረስባቸው ቀኖችን እና ምሥጢራቸውን፣ (የ263) የግእዝ ስንኞችን ትርጉምና ምሥጢርን፣ (88) መጽሐፍ ቅዱሳዊ የግርጌ ማስታዎሻዎችን ይዞ፣ መታተሙን በዚህ እየገለጸን አሁን ደግሞ፡-

ክፍል ሦስት ማኅሌተ ጽጌ (የ287) የግእዝ ስንኞችን ትርጉምና ምሥጢር፣ የሞቱና ያልሞቱ ሰዎች በዓይን ስለመተያየታቸው፣ በዓለም የመጀመሪያው ጸሐፊ ማን ነበር? ጌታ የባረካቸው ሕጻናት ምን ሆኑ?

ጌታ ያታቀፈው ሕጻንስ ልዩ ስም ማነው? ፊደል መቼና በማን መጣ? የሚሉትንና (የ22ቱ) አርእስተ አበውን ስም ዝርዝርና ታሪካቸውን፣ (ከ33) ርእሶች ጋር (59) መጽሐፍ ቅዱሳዊ የግርጌ ማስታዎሻዎችን ይዞ መቅረቡን ስናበሥር በደስታ ነው፡፡

እግዚአብሔር አምላክ ኢትዮጵያን፡- ይባርክ፣ ሕዝቧንም ይጠብቅ፡፡ መልካም ንባብ!!